

[1979 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புதிய விளக்கங்களைச் சொல்லிப் பேசக் கூடாது. ஏதாவது கேள்வி கேட்கலாம். சுருக்கமாகக் கேளுங்கள். டாக்டர் சமரசம் ஒரு கேள்வி கேட்கலாம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த திரு. சம்பத் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் அன்றைய தினம் எந்த அளவிற்கு போட்டியால் பொறாமையால் காழ்ப்புணர்ச்சியால் பதவியிழந்து பவிசு இழந்து, பல் இழந்தவர்கள் அரசின் ஆதரவாளர்களாக இருக்கிறவர்களை பகடைக் காய்களாக ஆக்குகிறவர்கள், ஆகவே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அரசியலில் போட்டி இருக்கவேண்டுமே தவிர பொறாமை இருக்கக்கூடாது என்பதில் அரசு அக்கறையோடு உள்ளது.

(6) அறிக்கை அளித்தல்—(தொடர்ச்சி).

(ஆ) பொதுக் கணக்குக் குழுவின் அறிக்கை.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் துணை அறிக்கையில் (சிவில்) மீதான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் அறிக்கையை (ஏழாவது அறிக்கை) அளிக்கிறேன்.

(8) வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80—(தொடர்ச்சி)

வாக்கெடுப்பு

(அ) கோரிக்கை எண் 1. நிலவரித் துறை

(ஆ) கோரிக்கை எண் 5. முத்திரைத்தாள்கள்—
நிர்வாகம்

(இ) கோரிக்கை எண் 41. இயற்கைச் சீற்றங்கள்
குறித்த துயர் தணிப்பு

(ஈ) கோரிக்கை எண் 46. இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடு
களும்

(உ) கோரிக்கை எண் 48. ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு

*Thiru EKAMBARA REDDY : My Deputy Speaker Sir, I rise to speak on Demand No. 1 Land Revenue Department which has an outlay of Rs. 4,87,29,00 for the year 1979-80 and also on demand No. 41 Relief on account of Natural Calamities.

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. ஏகாம்பர ரெட்டி]

It was very unfortunate that our State, Tamil Nadu, was affected by drought, during the year 1976 and also by heavy rains, floods and cyclone during 1977-78. Thanks to the massive relief efforts of the State Government which saved the victims to the largest extent possible. At this time, I may have to point out that crores of rupees spent on it should have a qualitative effect. I request the Government to kindly see that whatever amount spent on this measure, especially on drought, cyclone, and heavy floods should have a qualitative effect. I would like to point out that the farming community was the worst hit among the lot and the Government no doubt have taken relief measures. At the same time I also want to point out that the victims affected by this have to be given massive relief such as writing off of loan amounts, land revenue and providing liberal loan assistance by way of Government or Financial Agencies. So, I request you to kindly see that whenever a natural calamity occurs in our State the Government should come forward with some assistance, viz. by way of giving liberal loan and some other help. It is felt very essential that some portion of amount is set apart in the State Budget towards unforeseen natural calamities like these.

Coming to the assignment of land to landless poor for cultivation purpose, no doubt the policy of the Government is to assign the available lands in villages to landless poor for cultivation purposes in the order of priority for 8 categories. Though the Government is aimed at giving assignment to the landless poor, the Scheduled Caste and the Scheduled Tribes find second place in the order of priority, nothing is being done to give effective implementation of this scheme and on account of this the bulk of Harijan population is being deprived of the benefit provided to them. So I request the Government to kindly see that the order of priority is being implemented effectively, i.e., Second place to the Scheduled Caste and Scheduled Tribes be implemented in its true sense.

Then the provision of house-sites to the house-less poor. The same priority given in the assignment of land to the landless poor should be followed as regards assignment of house-sites, also.

[முற்பகல் 11.40]

So I suggest that taking the available land in the villages order of priority have to be given for landless poor and all the lands taken over under the Land Ceiling Act should be given to the deserving cases of landless poor. Such lands should be exempted from land revenue. In this connection.

[திரு. ஏகாம்பர ரெட்டி]

[1979 ஏப்ரல் 9]

may point out that the lands assigned for Harijans and other poor people belonging to the weaker sections of society should be free from land revenue as such. The lands taken over under the Land Ceiling Act and distributed to the landless poor should also be free from land revenue. In this connection I may point out that recently the Andhra Government have brought forward a legislation to exempt from the payment of land revenue for 2½ acres of wet and 5 acres of dry land. So I request the Hon. Minister for Revenue and the Hon. Chief Minister to kindly see that such a legislation is brought forward to exempt the poor farmers who are owning 2½ acres of wet and 5 acres of dry land so as to facilitate poor farmers to take to an independent way of living and be a model to other States and have a name in the comity of States.

Then issue of patta pass books to ryots. The scheme was introduced in 1972. In my view it was a long felt need of the ryots, and it is really a boon to the ryots coming from the villages. Though all particulars regarding the land should be entered in the pass book, it is not being incorporated like that; I have seen so many pass books in which only the survey number is written. This defeats the very purpose of the scheme. I request the incorporation of all required particulars of holdings such as sole patta No., joint patta No., Enjoyment land survey No. and the extent, classification assessment with all cesses, loans obtained from Government, loans repaid, loans taken from private agencies, loans repaid—all particulars connected with the land should be entered in the pass book atleast from now onwards. Additions and deletions in the case of acquisition and disposal of holdings should also be entered. I request the Government to kindly see that the Karnam writes all these particulars in the patta pass book and this should be attested by a person not below the rank of a Firka Revenue Inspector. Then only the Patta pass book will be considered as an unthenticated record of the holdings of a ryot. A complete survey of record of holdings has not been done. Moreover there are joint pattas also. I appreciate that the Government are having a scheme of updating registry of land records in a five year programme commencing from this year. I welcome the measure since it would benefit all ryots. I think it is proposed to fix a minimum extent for a sub-division at 10 cents in wet and garden lands and 25 cents in dry land. In our State most of the farmers own lesser extent of land than the minimum prescribed for sub-division. These small

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. ஏகாம்பர ரெட்டி]

farmers who form the bulk of the farming community cannot afford to get their pieces of land sub-divided for so many reasons best known. So I request that this scheme should be extended in favour of small ryots owning lesser extent than the minimum prescribed. Then however small extent of land he may hold, a small ryot may have the satisfaction of having an authenticated record of his holding. He can consider the piece of land at his own. That is what is required for the ryot nowadays.

Then mass contact programme. No doubt this a good scheme, I do not know how far it has succeeded, I have seen hundreds of cases in villages for 'patta transfer orders': even full fields without joint pattas are so many without patta transfer orders. I request that strict instructions may be issued by the Hon. Minister to the officials of the Revenue Department that during this Mass Contact Programme to effect Patta transfers there in the village itself. In the case of joint pattas, sub-division fees have to be collected then and there with the assistance of the surveyor the land should be measured and patta transfer orders issued. This should not be neglected and delayed in the interests of thousands of suffering ryots who need the legitimate right of ownership of pieces of land they own and enjoy. This long felt need of the ryots should be given effect to under the 'Mass Contact Programme'.

Regarding water rates, as per the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess Act of 1976 (Act IV of 1976) as subsequently amended by Act 15 of 1978, the rates of special assessment and special water cess for ordinary crop and duffasil crop under 1st class source are Rs. 10 and Rs. 15 per acre per crop respectively besides the same amount for special water cess also and Rs. 8 and 12 under II class sources and that it is to take effect from 1st July 1977. I am to state that II class sources should necessarily contain sufficient water to irrigate two wet crops for the entire ayacut under it, i.e., 8 to 9 months water. I have seen that most of the tanks under II class do not have capacity to store 8 to 9 months water to irrigate 2 crops. Government should see to it that sufficient water is ensured in second class sources. At the same time, I request that the rates should be reduced considerably after the receipt of the report from the Committee constituted in September 1977 in regard to nationalisation of the entire structure.

Regarding commercial crops, I welcome the Government's generous measure for complete withdrawal of the levy of assessment on tobacco, chillies, irrigated cotton and irrigated

[திரு. ஏகாம்பர ரெட்டி]

[1979 ஏப்ரல் 9]

ground-nut with effect from 1st July 1977. I request that the same kind of relief be given to sugarcane, plantains and coconuts also.

Regarding village establishments, the entertainment of 1st and 2nd remission petitions in the Board of Revenue and Government relating to appointment and disciplinary cases of village officers is a healthy measure. I appreciate it. In this connection I want to mention that the pay of village officers and talayaris are too meager. Their salaries should be raised. I request that the salary of a village officer should be raised to that of attender and pay of the talayaris to that of watchmen. I also request that these part-time posts should be converted into whole-time posts and they be treated as full-time government servants with the revenue villages as viable units.

I find that attenders in taluk offices with more than 10 years of services are not getting promotions and I request that they be promoted as Junior Assistants, provided they pass the required tests. I also request that minimum educational qualification be relaxed in their cases.

H. R. A. and C. C. A. were first given to employees in city area and those in Saidapet taluk in Chingleput district were getting it. Then it was extended to 32 kms. from city area. But they this measure nobody is willing to work in rural areas at all. The entire administration of Chingleput district is being paralysed. Employees working in city area and within 32 kms. somehow keep themselves in that area and enjoy H.R.A. and C.C.A. depriving others. I request Government in the interest of the smooth and effective, administration of the district, to extend H.R.A. and C.C.A. to the entire district. I am saying this in the interest of efficient and smooth functioning of the district.

Coming to my Pallipat taluk, let me conclude by saying a word or two. I am happy to note that 14 sub-taluks are going to be upgraded into main taluks during this year. I request the Hon. Minister for Revenue and Government to accord sanction for upgradig Pallipat sub-taluk into a full-fledged taluk with headquarters at Pallipat. The proposals regarding upgrading Pallipat sub-taluk into main taluk have already been recommended by the Collector and Board of Revenue. Orders of Government are pending. I have already pleaded for this

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. ஏகம்பர ரெட்டி]

last year also. I request that early orders of Government would be issued upgrading Pallipat into main taluk with headquarters at Pallipat.

With these words I conclude my speech.

Thank you, Sir.

(முற்பகல் 11-50)

*மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய அரிய யோசனைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அரிய யோசனையைச் சொல்லும்போது வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் சிறப்பாக நடத்துகொண்டு வருகிறது என்று பேசிய அத்தனை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பாரட்டியிருக்கிறார்கள். அரசின் சார்பிலும் முதலமைச்சரின் சார்பிலும் அத்தனைப் பேருக்கும் முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் முன் மொழிந்து பேசுகிறபோது சிலவற்றை சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக இந்த வருவாய்த்துறை இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நான் முதலிலே சொன்னேன். ஆனால் இங்கே வந்திருக்கக் கூடிய உறுப்பினர்கள், இங்கேயிருந்து வெளியே சென்றிருக்கிற உறுப்பினர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் நான் துணைத் தலைவர் அவர்களின் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன், மானியக் கோரிக்கையை அவர்கள் நன்றாகப் படித்து இருப்பார்கள். அவர்கள் இங்கே பலவற்றை பேசியிருக்கலாம். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் இருப்பவற்றை படித்துவிட்டு இன்னமும், ஏதாவது சொல்லவேண்டுமானால் இங்கே இந்த அவையிலே சொல்லாவிட்டாலும், அரசுக்கு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் சரி, எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் சரி, இந்த துறையைப் பற்றி, மற்றவர்களுடைய நலனைக் கருதி எவைகளைச் சொன்னாலும் இந்த அரசு அவைகளைச் செய்வதற்கும், அவைகளைச் செய்து முடிப்பதற்கும் ஆவலாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதலில் நான் சொல்ல வேண்டுமானால் தமிழகத்தைப் பொருத்த வரையிலும் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் கடற்கரை ஓரங்களில் இருக்கிற மாவட்டங்கள் எல்லாம் அடிக்கடி பாதிக்கப் படுகிறது. சில நேரங்களிலே பருவ மழை பெய்யாவிட்டாலும் கூட, ஆண்டு முழுவதும் பெய்யவேண்டிய மழை ஒன்றிரண்டு தினங்களிலே பெய்து விடுகிறது. உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமானால் கடந்த ஆண்டு, அல்லது கடந்த டிசம்பர் மாதம் சென்னையில் ஒரு ஆண்டு பூராவும் பெய்யவேண்டிய மழை, ஓரிரு நாட்களில் பெய்ததன் காரணமாக மக்கள்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1979 ஏப்ரல் 9]

அவதிக்குள்ளானார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவைகளையெல்லாம் பார்த்துத்தான், புயலாலும், வெள்ளத்தாலும், இயற்கையின் சேற்றத்தாலும் மக்கள் அவதிப்படுகிற போது வருவாய்த்துறையினுடைய ஆணைப்படி அவர்களுக்கு எவ்வளவு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமோ அதை கொடுத்து வந்தாலும்கூட, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சிறப்பாக இந்த ஆண்டு மக்களுடைய அவதியை எண்ணிப்பார்த்து 5 கிலோ அரிசி கொடுத்து வந்ததை 50 கிலோ அரிசியாக கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு இட்டார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட புயல், வெள்ளத்தில் இருந்து மக்களை பாதுகாக்க நிரந்தரமாக ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்றால் நிரந்தரமாக எதுவும் செய்யமுடியாது என்ற நிலை இருந்தாலும்கூட, இருந்தாற்போலிருந்து வந்துவிடுகிற புயல் வெள்ளத்திலிருந்து மக்களை பாதுகாப்பதற்காக கடல் ஓரப் பகுதிகளில், சென்னை, தென்னாற்காடு, தஞ்சை, புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்யாகுமரி மாவட்டங்களில், மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, புயல் பாதுகாப்பு இல்லங்கள் கட்டுவதற்காக அரசு திட்டம் போட்டது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

அப்படி திட்டம் போடுகிறபோது பல உதவிகள் எல்லாம் வெளியிலிருக்கிற பல நிறுவனங்களிலிருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படி வந்த நேரங்களில், செஞ்சிலுவைச் சங்கம் போன்ற நிறுவனங்கள் எல்லாம் அதற்காக உதவி செய்திருக்கிறது. ஆகவே ஏறக்குறைய 32 புயல் பாதுகாப்பு இல்லங்களை கட்டி முடிப்பதற்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஒன்றும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒன்றும் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றுமுள்ளவற்றிற்கு ஆகின்ற மொத்தச் செலவான 70 லட்சம் ரூபாயில்—நிறுவனங்கள், செஞ்சிலுவைச் சங்கங்கள் போன்ற நிறுவனங்கள் மூலம் 35 லட்சமும், மீதி 35 லட்சத்தை அரசும் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படி கடற்கரை ஓரங்களில் எல்லாம், புயல், வெள்ளம் வருகிறபோது, அதிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு புகலிடம் கட்டப்படுகிறது என்பதை உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு மட்டும் சொல்லப்போனால், புயலால் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகள் 1,40,231 ஆகும். அவர்களுக்கு எல்லாம் பணம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வழங்கப்பட்ட நிவாரணத் தொகை ரூ. 89,43,416 என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல 50 கிலோ அரிசியும்,

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

சிலருக்கு முதலில் 5 கிலோ அரிசியும் கொடுக்கப்பட்டது. இப்படி கொடுக்கப்பட்ட அரிசி 1,09,77,470 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புயலால், வெள்ளத்தால் என்று வருகிறபோது நான் இன்னும் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியாகச் சொல்லப்போனால் வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரையில் புயல் வருகிறபோது வெள்ளம் வருகிறபோது பொதுமக்களுக்கு பாதுகாப்புத் தேடிக்கொடுக்கிறபோது, வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் வெளியிலே வந்துவிடுகிறார்கள், வீட்டை விட்டு வந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு பாதுகாப்புத் தேடித் தருகிறார்கள். இங்கே பேசிய அத்தனை பேரும், இதேபோல் நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை என்று இங்கே மட்டுமல்ல, வெளியே என்னைப் பார்த்துப் பேசுகிற போதும் பாராட்டிச் சொன்னார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இயற்கை சீற்றம் ஏற்படுகிறபோது, வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் அவர்களால் எவ்வளவு செலவு செய்ய முடியும் என்று முதலில் அரசில் நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அன்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேல்நாட்டிற்குச் செல்வதற்கு முன்னால் இப்படி புயல் வந்தாலும், வெள்ளம் வந்தாலும், அவர்கள் வெள்ள நிவாரணத்திற்கு எவ்வளவு செலவு செய்யலாம் என்பதை திட்டம் போட்டு, வருவாய்த் துறை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செய்யவேண்டும் என்று கையெழுத்தும் போட்டு விட்டுச் சென்றார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுவரையிலும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மேல் நாட்டிற்குச் செல்வதற்கு முன்னால் வரையில், துணைத் தாசில்தாருக்கு அதிகாரம் ரூ. 500 என்று இருந்தது. அதை, அதைப்போல் 10 மடங்கு ஆக்கி ரூ. 500-ல் இருந்து ரூ. 5000 என்று போட்டார்கள். அதேபோல், தாசில்தாருக்கு ரூ. 1,000 என்று இருந்ததை, ரூ. 10,000 என்று உயர்த்தினார்கள். கோட்டாச்சி அலுவலருக்கு ரூ. 5 ஆயிரம் என்று இருந்ததை ரூ. 25 ஆயிரம் என்று மாற்றினார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு ரூ. 10,000 என்று இருந்ததை ரூ. 50 ஆயிரம் என்று மாற்றினார்கள். வருவாய் வாரியத்திற்கு ரூ. 20,000 என்று இருந்ததை ரூ. 1 லட்சம் என்று மாற்றினார்கள். இப்படி புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமைகளில் இவைகளையெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று இன்மைக்கு இருக்கிற அரசு கீழே இருக்கிற வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களை கொடுத்து இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

இங்கே பேசிய நண்பர்கள், இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நிலப்பட்டா கொடுக்கிறபோது சிறிது விரைவு படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சில இடங்களில் தவறாக நிலப்பட்டா கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உங்களுக்கு நான் சொல்லவேண்டுமானால் அவைகளை விரைவுபடுத்துவதற்காக துரிதப்படுத்துவதற்காக, அரசு முன்னாலே ஆணையிட்டு இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கும் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து கீழே இருக்கும் வட்டாச்சித் தலைவர் வரை அங்கே உள்ள எல்லோரும் பட்டா கொடுத்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். அப்படி கொடுப்பதிலே இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக, விரைவு படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக புதிதாக பட்டா கொடுப்பதற்காக வட்டாச்சியாளர்கள் 27 பேரும், வருவாய் ஆய்வாளர் 54 பேரும், உதவியாளர்கள் 27 பேரும், கடைநிலை ஊழியர்கள் 27 பேரும் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பட்டா கொடுக்கிற வேலை மட்டுமே செய்வார்கள். இப்படி கொடுப்பதற்கு எல்லாம் இந்த அரசு அவர்களைப் புதிதாக நியமித்து இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு மட்டும் பிப்ரவரி மாதம் முடியும் வரையில் கொடுக்கப்பட்ட பட்டா எவ்வளவு என்றால் 40 ஆயிரம் பேர்களுக்கு நிலப்பட்டா கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அதைப் போல மனைப்பட்டா 39,297 பேர்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் பேசும் போது நிலப்பட்டா யாருக்குச் செல்லவேண்டுமோ அவர்களுக்குச் செல்லவில்லை; தவறாக சிலருக்கு சென்றிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, எப்படி சென்றிருக்கிறது என்பதை ஆராய வேண்டுமென்று தெரிவித்திருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நிலம் உள்ளவர்கள் பட்டா வாங்கிவிடுகிறார்கள். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு பட்டா கிடைக்கவில்லை. நிலம் உள்ளவர்கள் வேறு யார் பேரிலாவது பினாமியாக வாங்கிவிடுகிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் உடனடியாகக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அப்படி

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

கண்டுபிடித்த நிலத்தை உண்மையிலேயே நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு, நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசு தனி அலுவலர்களை நியமித்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தவறாக பட்டாக் கொடுக்கப்பட்டதைக் கண்டுபிடித்து, அதை தகுதியுள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு மட்டும் நியமித்திருக்கிற வட்டாட்சியர்கள் 27 பேர்கள்; வருவாய் ஆய்வாளர்கள் 48 பேர்கள்; உதவியாளர்கள் 24 பேர்கள்; தட்டச்சர்கள் 24 பேர்கள்; கடைநிலை ஊழியர்கள் 24 பேர்கள், இப்படிப்பட்ட முறையிலே அலுவலர்களை இந்தப் பணிக்கு நியமித்திருக்கிறோம் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு எங்கே பார்த்தாலும் அரசு நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆக்கிரமிப்பு எப்போது வந்தது என்றால் இன்றல்ல, நேற்றல்ல. இரண்டாவது உலகப் போர் முடிந்தவுடன் உணவுப் பஞ்சம் நாட்டிலே ஏற்பட்டபோது, அரசு தரிசு நிலங்களை யார் வேண்டுமானாலும், எங்கே வேண்டுமானாலும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்து, அதை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தினார்கள். உணவுப் பொருட்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக அந்த தரிசு நிலங்களை ஆக்கிரமிப்புச் செய்தார்கள். அப்படி ஆக்கிரமிப்புச் செய்தவர்கள் எல்லாம் யார் என்று பார்த்தால் பணக்காரர்கள், வசதி உள்ளவர்கள், வாய்ப்புகள் உள்ளவர்கள். அவர்களை இன்றையதினம் வரையில் வெளியே அனுப்ப முடியவில்லை.

நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். எந்த எந்த இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறதோ, அங்கே ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்களை எல்லாம் வெளியே அனுப்ப இந்த அரசு திட்டம் போட்டு அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வெளியே அனுப்புவதற்குத் திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிற அதே நேரத்தில் எல்லோரையுமா என்ற ஒரு கேள்வியை கேட்பீர்கள் வசதி உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் முதலிலே வெளியே அனுப்ப வேண்டும். நிலமற்றவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருந்தால் அவர்களை வெளியே அனுப்புவதைப் பற்றி சிறிது யோசிக்கும். எப்படி யோசிக்கும் என்றால், நிலமற்றவர்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருக்கிற இடம் ஏரி, குளங்களில் இருந்து, அந்த ஏரி, குளங்களின் கீழுள்ள ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு பாசனத்திற்கு பாதகமாக இருக்குமானால் அவர்களையும் வெளியே அனுப்பும்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1979 ஏப்ரல் 9]

இதை நான் சொல்லும்போது ஏழை எளியவர்களை, நிலமற்றவர்களை இந்த அரசு வெளியேற்றுகிறது என்று யாரும் தவறாக கருதக்கூடாது. சமுதாயத்தின் நலனைக் கருதி ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறவர்களை வெளியே அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஊருக்கு ஆயக்கட்டிலே எவ்வளவு நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்து, அது எவ்வளவு பேர்களுக்கு பயனளிக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, அந்த இடத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதால் எத்தனை பேர்களுக்கு நன்மை என்பதையும் எண்ணிப்பார்த்தால் அவர்களை வெளியே அனுப்புவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யும். ஆனால் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு, அரசுக்கு அந்த இடம் தேவையில்லை என்றால் அதை அவர்களுக்கே பட்டா போட்டுக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யும் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து முக்கியமான பிரச்சனை குத்தகை உரிமை. குத்தகை உரிமைப்பற்றி இங்கே பலர் பேசினார்கள். நீண்டகாலமாக குத்தகைக்கு வேலை செய்துகொண்டு வந்தவர்களை வெளியே அனுப்புகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். குத்தகை உரிமையில் முதலிலே இருந்த முறை என்னவென்றால் ஐம்பதுக்கு ஐம்பது என்று அதற்கு பெயர். ஐம்பதுக்கு ஐம்பது என்றாலும் வலுவுள்ளவர்களாக இருந்தால் நிலம் உள்ளவர்கள் வெளியே ஐம்பது என்று சொன்னாலும் 60, 70 வாங்கிவிடுவார்கள். அதற்குப் பின்னாலே இந்த ஐம்பது அறுபதாக மாற்றப்பட்டது. 60, 40 என்று அதற்குப் பெயர். யார் குத்தகைக்கு வேலை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு 60 பங்கு; யார் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களோ அவர்களுக்கு 40 பங்கு. அதற்குப் பின்னாலே இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மகிழ்ச்சி யான செய்தியை இந்த அவையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். யார் நிலமற்ற ஏழையாக இருந்து, குத்தகைக்கு நிலத்திலே வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோ, யார் குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு 75 பங்கு, ஆனால் யார் அந்த நிலத்திற்கு சொந்தக்காரராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு 25 பங்கு என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இதை நான் மகிழ்ச்சியாகச் சொல்வதற்குக் காரணம் ஏழை எளியவர்களுக்கு நிலமற்றவர்களுக்கு இந்த அரசு அண்ணா வழியில் இதைச் செய்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் முக்கியமான ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 40, 60 என்ற நிலையினை மாற்றி ஏழை எளியவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை வருவதற்கு முன், கோரிக்கை எழுப்பப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் வருவதற்கு முன் இந்த அரசு இந்தத்

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

திட்டத்தை அறிவித்திருகிறது என்கின்ற அதே நேரத்தில் இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரிலேயே இதற்காக சட்டம் வரும் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் குடியிருப்புப் பட்டா, தோப்புக்களிலே பணியாற்றுகிறவர்கள், பெரிய பணக்காரர்களின் வீடுகளிலே வேலை செய்கிறவர்கள், பெரிய நிலப்பிரபு வீட்டிலே வேலை செய்கிறவர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் தோப்பிலே குடியிருப்பார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இந்த இடங்களிலே குடியிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அந்த இடத்தில் சொந்தக்காரர்கள் அல்ல. பல நேரங்களில் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் அந்த வீடுகளை இடித்து விடுகிறார்கள். யாரிடத்திலே இடம் இருக்கிறதோ அவர்கள் நிலமற்றவர்களாக இருந்தால், அது அரசு நிலமானாலும் சரி, அல்லது தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலமாக இருந்தாலும் சரி, அதை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இதற்கு முன்னாலே இருந்த, நான் முன்பு சார்ந்திருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிக்காலத்திலே முடிவெடுக்கப்பட்டது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஆனால் இதுவரையிலும் அப்படி கொடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவானது, இன்னும் இலட்சக்கணக்கானவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை என்று இங்கே கூடப் பேசினார்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன் இந்த அரசு வந்த பிறகு அங்கங்கே இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் மூலமாகவும் மற்றைய கோட்டாட்சி அலுவலர்களின் மூலமாகவும் இதுபற்றி தகவல் சேகரிக்கச் சொல்லி இருக்கிறோம். ஆராயச் சொல்லி இருக்கிறோம். யார் யார் எங்கெங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள், பட்டா கொடுக்கவேண்டும் என்றால் உடனே கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்படிக் கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தால் நீங்களே கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தால் அதிக அலுவலர்கள் போடவேண்டும் என்றால் வட்டாட்சி அலுவலர்கள் போதாது என்றால் அதிகமாக அலுவலர்களைப் போடுவதற்குக் கூட இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. இந்த ஆட்சி வந்தபிறகு நான் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால்தான் ஒரு உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஆதி திராவிட மக்கள் எல்லா நிலைகளுக்கும் வரவேண்டும். அவர்கள் கல்லூரியிலே படித்து வேலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் கிராமத்தில் கிராமத் தலைவராக வர முடியாத நிலைமை இருந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த அரசு வந்த பிறகு சில மாதங்களுக்கு முன்னாலே அவர்களுக்கு கிராம அதிகாரிகள் பதவிக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக வகை செய்தது. அந்த வகையில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அவர்கள் படித்திருக்க

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1979 ஏப்ரல் 9]

வேண்டும். கிராம அதிகாரிகளாக வருவதற்குரிய தேர்வில் வெற்றிபெற்றிருக்கவேண்டும். ஆகவே அதற்காக தஞ்சை, மதுரை, சேலம், கடலூர் ஆகிய இடங்களிலேயே பயிற்சி முகாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பயிற்சி முகாமிலே படிக்கின்ற ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 50 உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. இதுவரையிலும் பயிற்சி முகாமிலே தேறியவர்கள் 176 பேர் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. பல இடங்களில் ஆதி திராவிட மக்களை நாம் அந்த வேலைகளில் நியமித்திருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசுகிறபோது பலர் பலவற்றைச் சொன்னார்கள். பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தண்ணீர் தீர்வை ஒரு இடத்திலே 50 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு இடத்திலே 75 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு இடத்திலே 100 ரூபாய் என்றும் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகிறது. அம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, அவற்றை ஒருமுகப்படுத்தி ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக திரு. இராமச்சந்திரன் தலைமையிலே ஒரு குழு போடப்பட்டது. அந்தக் குழுவின்மூலம் அறிக்கை அரசு கைக்கு வந்துவிட்டது. ஆகவே விரைவிலே அதைப்பற்றிய முடிவையும் அரசு எடுக்க இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.10]

உச்சவரம்பு. உச்சவரம்பு என்கிறபோது எனக்கு அண்ணா அவர்கள் ஞாபகம் வருகிறது. உச்சவரம்பு பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த உச்சவரம்பைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். இதுவரையிலும் எவ்வளவு நிலம் எடுக்க முடியும் என்பதுபற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். 1961-ல் உச்சவரம்பு இந்தியாவில் வந்தாலும், அதற்குப்பின் பல சட்டங்கள், 3, 4 முறை சட்ட திருத்தங்கள் வந்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில் சட்டப்படி 2.58 லட்சம் ஏக்கர்தான் எடுக்கமுடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனாலும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—1961-ல் இந்த சட்டம் வந்தது. இன்றைக்கு 1979 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் எடுக்கப்பட்ட நிலம் 98,334 ஏக்கர் என்பது தெரியும். ஆனால் ஒப்படை செய்யப்பட்டது 73,805 ஏக்கர். ஆனால் 2.58 லட்சம் ஏக்கருக்கும், 73,000 ஏக்கருக்கும் மிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. 16 ஆண்டுகளில் இவ்விதம் செய்யப்பட்டால் மற்றவை ஒப்படை செய்வதில், இன்னும் மூன்று 16 ஆண்டுகள் தேவைப்படும் என்று கருதுவீர்கள். அதைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஆனால் புதிய சட்டத்தில் பழைய சட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாடுகளை நீக்கி, ஒவ்வொரு அதிகாரி, சாதாரண அதிகாரியும் அதைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரிந் திருக்கவேண்டும். தெரிந்து இருப்பது மட்டுமல்ல, நீதிமன்றத்திற்கு சென்று அதிலே தடை வாங்கிவிட்டால் அந்த வழக்கு முடிவதற்கு 3, 4 ஆண்டுகள் ஆகும். இவைகளைப் பற்றி இங்கே

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

பேசப்பட்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் ஒன்றை நான் சொல்லவேண்டும். உச்சவரம்பில் எடுக்கப்படுகிற நிலத்திற்கு 10,000, 15,000, 20,000 ரூபாய் என்று ஒரு ஏக்கருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்ததை ரூபாய் 500 முதல் ரூ. 3,500 வரை கொண்டு வரப்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். அதிலே இருக்கிற சிக்கலை இந்த அரசு போக்கி இருக்கிறது. அந்த நிலங்கள் எல்லாம் விரைவில் கொடுக்கப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிச் சொன்னால் போதுமா என்று கேட்டால் அந்தச் சிக்கல்களையெல்லாம் இப்போது அரசு போக்கி இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, இப்போது அதிகாரிகளுக்கு அதிலே பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஆகையால்தான் பெற்ற பயிற்சியின் உதவி கொண்டு விரைவில் முடிவெடுக்க, உச்சவரம்பில் கிடைக்கும் நிலங்களை ஒப்படை செய்ய அதிகாரிகளுக்கு முடியும். அது மட்டுமல்ல, முதலில் எவ்வளவு அதிகாரிகள் இருந்தார்களோ, அதைவிட இன்றைக்கு அதிகமான அதிகாரிகளை நியமித்து இருக்கிறது இந்த அரசு. முதலில் 11 அதிகாரிகள் இருந்தது போக, அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிகள் 14 பேர்கள் இன்றைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அதற்கான உத்தரவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபோல் தான் தனித் துணை ஆட்சியாளர் 6 பேர், வட்ட ஆட்சியாளர்கள் 33 பேர், உதவியாளர்கள் 33 பேர், வருவாய் ஆய்வாளர்கள் 66 பேர், கடைநிலை ஊழியர்கள் 99 பேர் ஆக இத்தனை பேர்களும் இந்த ஆண்டில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். விரைவில் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படும் என்பதையும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பட்டா புத்தகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் யாரும் பட்டா புத்தகத்தை வாங்குவதில்லை. வாங்காததற்குக் காரணம், நிலம் ஒருவர் அனுபவத்தில் இருக்கும், பட்டா இன்னொருவர் பெயரில் இருக்கும். வேறு ஒருவர் பெயரில் பட்டா இருக்கும்போது தான் அனுபவிக்கிற நிலத்திற்குப் பட்டா புத்தகம் வாங்க யாரும் முன்னுக்கு வருவதில்லை. யாரும் பட்டா புத்தகம் வாங்க விரும்பாத காரணத்தால் அதை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியவில்லை. இந்தப்பட்டாவைப் பற்றி நான் இதை முன்மொழிந்த நேரத்தில் முதலில் சொன்னேன். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலங்களை எல்லாம் அளந்து இன்னும் 5 ஆண்டுகளுக்குள் கூட்டுப் பட்டாக்களை தனிப் பட்டாவாக கொடுக்கப்படும் என்று முதலில் சொன்னேன்.

அவைகளுக்கு எல்லாம் இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் யாருடைய நிலம் என்று ஆய்ந்து சர்வே செய்து அதற்கு கல்போட்டு, வரைபடம் போட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படும். கூட்டுப்பட்டா என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. தனிப்பட்டாவாக கொடுக்கப்படும். தனிப்பட்டாவாக கொடுத்துவிட்டால் அந்த நிலத்தை யாருக்கு வேண்டுமென்றாலும் கொடுக்கலாம். பரிவர்த்தனை செய்யலாம். கடன் வாங்கலாம். அதில் முன்னேற்றம் செய்யலாம். இவைகள் எல்லாம் செய்ய முடியும் என்பதை

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

]1979 ஏப்ரல் 9

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் உங்களிடத்தில் பேசுகிறபோது வருவாய்த்துறை என்பது மிகப் பழமையான துறை என்று சொன்னேன். நான் கோட்டையிலிருந்து அண்ணாசாலை வரைக்கு பார்க்கிற கண்ணோட்டமாக இருந்தது என்று சொன்னேன். இதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரங்களில், சில நேரங்களில் கோட்டையில் இருந்து அண்ணாசாலையை தாண்டி மாவட்ட தலைநகரங்கள் வரை சென்றிருக்கிறது. அப்படி செய்ததினால்தான் வருவாய்த்துறை அடிமட்டத்தில் முன்னேற்றம் இல்லாமல் இருந்திருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உங்களுக்குத் சொல்லவேண்டுமானால், ஏறக்குறைய 200 ஆண்டுகளாக இந்தத் துறையை சீரமைக்காமல் விட்டு விட்டார்கள். உங்களுக்கு வேண்டுமானால் வருவாய் ஆய்வாளரை எடுத்துக்கொண்டால் அது அப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் ஒரு சரகத்தில் பார்த்தால் வருவாய் கிராமம் (Revenue village) 31 (Revenue Firka) என்று இருக்கும். சில இடங்களில் 5 கிராமங்கள் இருக்கும், சில இடங்களில் 6 கிராமங்கள் இருக்கும், இப்படியிருந்தால் நிர்வாகம் எப்படி சீராக நடக்கும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒன்றை சொல்வேன், சேலம் மாவட்டத்தில் பெத்த நாயக்கன் பாளையத்தில் ஒரு சரகத்தில், 31 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதே சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு பிரிக்காவில்-அதாவது மேட்டூர் சரகத்தில் (Mattur Firka) 3 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. நாமக்கல் சரகத்தில் (Namakkal Firka) 6 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலம் சரகத்தில் 23 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இன்னொரு இடத்தில் சரகத்தில் 5 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அம்பாசமுத்திரத்தில் 28 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. தூத்துக்குடி சரகத்தில் 6 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி வருவாய்த் துறையை யாரும் பார்க்காமல் இங்கே கோட்டையில் இருந்து அண்ணாசாலை வரைக்கும் பார்த்துக்கொண்டு, மதுரை-ராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களிலுள்ள தலைநகரங்களையும் பார்த்துவிட்டு கிராமங்களை எல்லாம் பார்க்காததினால்தான் வருவாய்த் துறையில் சரகங்கள் (Firka) சில மிகப் பெரிதாகவும் சில மிகச் சிறியதாகவும் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் சீரமைத்து ஒரே மாதிரியாக அமைக்கப்படுவதற்கு அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பிரிக்காவில் கிராமங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி அமைச்சர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சில கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 300 ஏக்கர் கொண்டதாக இருக்கும், சிலகிராமம் மூன்று ஏக்கர் கொண்டதாக இருக்கும். இன்னொரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 2,000 ஏக்கர் விஸ்தீரணம் உள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே எல்லா கிராமங்களை ஒரே மாதிரியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது, விஸ்தீரணம் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்கள் எனக்கு ஒன்றை சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதைச் சொல்லத்தான்

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. சோபசுந்தரம்]

வந்தேன். நான் கிராமத்துக்காரன் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படியிருந்தும் எப்படி இதைக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. உங்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற சரகங்கள் (Fikas) 759. இப்போது 350 சரகங்களை புதிதாக அமைக்கவேண்டும் என்று உத்தரவை அரசு போட்டிருக்கிறது. சரகங்களை மட்டுமல்ல, கிராமங்களையும் கூட சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற ஐனத்தொகை, இன்றைக்கு இருக்கிற வருவாய், இன்றைக்கு இருக்கிற நிலப்பரப்பு கிராமங்களினுடைய, பிற்போக்குத்தன்மை முன்னேற்றங்கள் இவைகளை எல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு கிராமங்களை சீரமைக்கவேண்டும், சரகங்களைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்று முன்பே உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி காங்கிரஸ் தலைவர் மாரிமுத்து அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படியெல்லாம் செய்திருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-20

பிர்க்கா, கிராமங்கள் சரகங்கள் சீரமைக்கப்பட்ட பிறகு வட்டத்தினுடைய சீரமைப்பு வருகிறது. இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 29 துணை வட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 29 துணை வட்டங்களை எல்லாவற்றையும் வட்டங்களாக அறிவிப்பதற்குப் பணம் இல்லை. அப்படிப் பணம் இல்லாவிட்டாலும், இன்றைக்கு வருவாய்த் துறைக்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பணத்தைக் கொண்டு, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதியோடு 14 துணை வட்டங்களை, வட்டங்களாக அறிவித்திருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், சாத்தான்குளம்,

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், திருச்சுழி,

கமுதி,

தேவகோட்டை,

மதுரை மாவட்டத்தில், நத்தம்,

யுதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், ஆவுடையார்கோயில்,

தஞ்சை மாவட்டத்தில், திருவிடைமருதூர்,

திருவையாறு,

வேதாரண்யம்,

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில், திட்டக்குடி,

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், ஆர். கே. பேட்டை,

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில், மேட்டுப்பாளையம்,

பெருந்துறை,

தர்மபுரி மாவட்டத்தில், பெண்ணகரம்

ஆகிய துணை வட்டங்கள், வட்டங்களாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

அதேபோல், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அம்பாசமுத்திரம் மிகவும் சரித்திர பிரசித்தி பெற்றது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும் அதையும் வட்டமாக்க வேண்டுமென்றார்கள். அதே போல், சேரன்மாதேவ்வையும் தனி வட்டமாக ஆக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்களின் எண்ணம் அரசுக்கு வந்திருக்கிறது, தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் அரசிடத்திலும், முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், வருவாய்த் துறை அமைச்சரிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் இந்த அரசு ஆராய்ந்து, வருவாய்த் துறை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அம்பாசமுத்திரம், சேரன்மாதேவி ஆகியவற்றை இரண்டு வட்டங்களாகப் பிரித்திருக்கின்றது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமத்திலிருந்து, துணைவட்டத்திற்கு வந்து, பின் வட்டத்திற்கு வந்து, இப்போது கோட்டாட்சிக்கு வந்திருக்கிறேன். இராநாதபுரம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பது தெரியும். சில கோட்டாட்சிகளில் 2, 3 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. சில கோட்டாட்சிகளில் 4, 5 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. இராநாதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டமாகையால், அதிகமான வட்டங்கள் ஒரு கோட்டத்தில் இருந்தால், ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. என்று மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்பவும், வருவாய் வாரியத்தின் பரிந்துரைக்கு ஏற்பவும், அங்கே இருக்கின்ற சிவகாசி கோட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, சிவகாசி கோட்டம் என்றும், அருப்புக்கோட்டை கோட்டம் என்றும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிவகாசி கோட்டத்தில், சாத்தூர், ராஜபாளையம், திருவிவிலிபுத்தூர் வட்டங்களையும், அருப்புக்கோட்டை கோட்டத்தில், அருப்புக்கோட்டை, விருதுநகர், திருச்சுழி ஆகிய வட்டங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன,

நான் உங்களுக்கு ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன், மாவட்டங்களைப் பிரிப்பது பற்றி, முதலிலே சொல்லிவிட்டதால் தேவையில்லை என்றாலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் என்றும், தந்தை பெரியார் மாவட்டம் என்ற உத்தரவும் இன்றைக்குப் பிறப்பிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, எல்லோரும் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேசுகின்ற பேர்து அரசை ஆதரித்து, வருவாய்த் துறையை

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

ஆதரித்துப் பேசினாலும், ஒரு சிலர் லஞ்சத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி லஞ்சத்தைப் பற்றி சொல்லி விட்டார்கள் என்பதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை.

பல கடிதங்கள் எனக்கே வருகின்றன. கையெழுத்துப் போட்டு வருகின்றன. அதைப் பற்றி விவரங்கள் கேட்டு அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினால் கையெழுத்துப் போட்டவர்கள் பதில் சொல்ல மறுத்துவிடுகிறார்கள். லஞ்சம் இருக்கக்கூடாது என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. மாறுபடான கருத்து இல்லை. அதே சமயத்தில் உண்மையைச் சொல்ல யாரும் தயங்கத் தேவையில்லை. ஏன் பயப்படவேண்டும்? சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்தப் பதவியில் இருந்தாலும் சரி. எவ்வளவு நாட்களுக்கு நாமெல்லாம் இருக்கப் போகிறோம் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும், லஞ்சத்தைப் போக்கவேண்டும், தூய்மையான அரசாக இருக்கவேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள், இந்த அரசு விரும்புகிறது. இங்கிருக்கும் அமைச்சரவை விரும்புகிறது, என்பது தெரியும். லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது அதைப் பற்றி எங்களிடத்தில் சொல்லுங்கள். யார் வாங்கினாலும் சரி, எப்படிப்பட்டவர்கள் வாங்கினாலும் சரி, அதைத் தடுத்து நிறுத்த இந்த அரசு என்றைக்கும் தயங்காது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக உங்களுக்கு ஒன்று சொல்வேன். சில கடிதங்கள் வருகின்றன. அவர் லஞ்சம் வாங்கினார், இவர் லஞ்சம் வாங்கினார் என்று கடிதங்கள் வருகின்றன. ஆனால் கீழே கையெழுத்துப் போடாமல் மொட்டைக் கடுதாசி என்று சொல்வார்களே அப்படிப்பட்ட கடிதங்கள். கிராமத்திலே பரதேசிக் கடிதங்கள் என்று சொல்வார்களே அப்படிப்பட்ட கடிதங்கள் வருகின்றன. அதிகாரிகள் அந்தக் கடிதங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் வேறு வேலை பார்க்க முடியாது, நான் தெளிவாகச் சொல்வேன், உறுதியாகச் சொல்வேன், அப்படிப்பட்ட கடிதங்கள் வந்தால் குப்பைத் தொட்டியில் போடுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. எதையும் அஞ்சாமல் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இங்கு அருமை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்ததன் பேரில் அவற்றுக்கான பதில்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன், நீங்கள் அவற்றை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : எங்கள் பகுதியில் ஒரு தாலுக்காவைப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஏற்கனவே அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் நானே முதலமைச்சர் அவர்களிடமும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா ஆறு பகுதிகளை உள்ளடக்கிய பெரிய தாலுக்காவாக இருப்பதால்

[திரு. துரைமுத்துசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 9]

அதைப் பிரித்து கள்ளக்குறிச்சி, சங்கராபுரம் என்று பிரிக்க வேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுத்தும் இதுவரை எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. இதுபற்றி அரசு கவனத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அரசினுடைய கவனத்தில் இருக்கிறது என்பதை முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒன்றை நான் முதலிலேயே தெரிவித்தேன், பிரிக்கவேண்டுமென்று எடுத்துக் கொள்கிறபோது அந்த இடம் எவ்வளவு பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது, அந்த மக்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், பரப்பளவு என்ன, ஜனத்தொகை என்ன ஆகியவற்றையெல்லாம் பார்த்து முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. நான் முதலிலேயே சொன்னேன் 29 துணை வட்டங்களில் 14 துணை வட்டங்களைத்தான் தனி வட்டமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் 15 இருக்கிறது. கூடிய விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் : இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதாகவும் அதிலே ஒரு மாவட்டத்திற்கு முத்திராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்று பெயர் வைப்பதாகவும் அறிவிப்பு வந்தது. எப்போது பிரிக்கப்படும், எங்களைப் பொறுத்தவரை என்ன பெயர் வைத்தாலும் ஆட்சேபணை சிடையாது. புதிதாகப் பிரிக்கும்போது கிழக்கு இராமநாதபுரம் மக்களுக்குச் சவுகரியமாக போக்குவரத்துக்கு வசதியாக இருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் சீக்கிரத்தில் முடிவெடுத்து புதிய மாவட்டம் எப்போது உருவாக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12.30]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மக்களுடைய நலனைக் கருதி விரைவில் எல்லா வேலைகளும் நடக்கும்.

* THIRU A. EKAMBARA REDDY: Mr. Speaker, Sir, among 14 sub-taluks to be upgraded in to taluks in Chingleput, District, there is one sub-taluk, Pallipat sub-taluk. The Hon' Minister in his statement has mentioned about the R.K.Pet. At present Pallipat sub-taluk is in existence in Chingleput district. May I request the Hon. Minister to clarify whether Pallipat sub-taluk is going to be upgraded or not?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இப்போது ஆர்'கே'பட் என்றுதான் இங்கே அறிவித்திருக்கிறோம். அதிலே இருக்கின்ற விஸ்தீரணங்களைப் பார்த்து நிலைமைகளைப் பார்த்து அதிலே தேவைப்பட்டால் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால் ஆர்'கே'பட் தான் இருக்கும்.

1979 ஏப்ரல் 9]

திரு. இரா. ச. முனிரத்தினம் : தலைவர் அவர்களே, செங்கை மாவட்டத்திலே பெண்ணலூர் பேட்டை சப்தா லுகாவை தாலுகாவாக மாற்ற உத்தேசம் உண்டா என்பதை அரசு அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அரசிடத்திலே எவ்வளவோ மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ முன்னேற்றம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதைப் போல் இதுவும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை ஒரு சிறிய மாவட்டம், அதற்குப் பக்கத்திலே உள்ள திருச்சி மாவட்டத்திலே உள்ள மணப்பாறை பகுதியையும் அதைப் போலவே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே உள்ள காரைக்குடி பகுதியையும் இணைக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே அங்கே இருக்கிற மக்களே அப்படி இணையவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இந்த ஆண்டோ அல்லது வருகிற காலத்திலாவது அவைகளை இணைத்து ஒரு பெரிய மாவட்டமாக ஆக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பல பேர்கள் சிறிய மாவட்டமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் பெரிய மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது இவர்களுடைய விருப்பமா அல்லது அந்தப் பகுதி மக்களின் விருப்பமா என்று எனக்குத் தெரியாது. யாருடைய விருப்பம் என்று சொன்னாலும் அந்த விருப்பம் அரசுக்கு வந்தால் அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. க. பாலாஜி : தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு மாவட்டங்களாக்க உத்தேசம் இருந்தால் காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திற்கு பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டம் என்று பெயர் சூட்டவேண்டுமென்ற எங்களுடைய அவாவை நிறைவேற்றித் தர அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கை பக்கம் ஏழில் இராமநாதபுரம், முதுகுளத்தூர், திருவாடானை ஆகிய மூன்று பகுதிகளை மட்டும் வெள்ள நிவாரணப் பகுதிகளாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஆசிரியர்களுக்கு, மற்ற ஊழியர்களுக்கு அத்தனை பேர்களுக்கும் வட்டியில்லாத கடன்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு பரமக்குடி, சிவகங்கை தாலுக்காக்களிலே உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்க படவேண்டுமென்று ஏராளமான மனுக்கள் அமைச்சரிடம் கொடுக்கப்பட்டன ஆகவே

(திரு.சோ.பாலகிருஷ்ணன்)

[1979 ஏப்ரல் 9]

அவற்றையும் வெள்ள நிவாரணப் பகுதிகளாக அறிவிப்பார்களா? முதுகுளத்தூர், கமுதி சப்தாலுகாக்களை தனித்தாலுகாவாக இப்போது அறிவித்திருக்கிறார்கள். முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் மொத்தம் 106 ஊர்கள் இருக்கின்றன. கடலாடியில் 59-ம் முதுகுளத்தூரில் 47-ம் இருக்கின்றன. ஆகவே அதை இரண்டாகப் பிரித்து கடலாடியை தனி தாலுகா வாக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அரசு அதை பரிசீலிக்கும்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒன்றிற்கு பெரியார் மாவட்டம் என்றும் பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒன்றிற்கு முத்திராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்று பெயர் வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பெயரை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கிறபோது வைக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பொதுவாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். எல்லோருக்கும் அவர்களுடைய பெயர்களை பலவற்றைச் செய்கிறபோது வைக்கவேண்டுமென்று பொதுவாழ்க்கை தொண்டிலே நம்பிக்கை இருக்கும் இந்த அரசுக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களும் எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிற போது உறுப்பினருக்கு மதுரையைப்பற்றித் தெரியும், தமிழ்ச் சங்கங்கள் மூன்று சங்கங்கள் இருந்த இடம். அந்த இடத்திற்கு மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பெயரை இந்த அரசு வைத்திருக்கிறது என்றால் நீங்கள் எங்களைப் பாராட்டவேண்டும். காமராஜருடைய இரண்டு வீடுகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. காமராஜ் நினைவாலயம் இங்கே கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்வதற்குக் காரணம் காமராஜ் அவர்களைக் குறைசொல்லவில்லை. அதைப்போல் இருக்கிற பலருக்கு எதுவும் செய்யவில்லை என்பதை மனதிலே வைத்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : செய்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

திரு. சொ. ந. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, அவிநாசி தாலுக்காவாகவும், மேட்டுப்பாளையம் தாலுக்காவாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவிநாசி தாலுக்காவின் பரம்பளவு

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. சொ. ந. பழனிசாமி]

மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. அதை எண்ணிப் பார்த்து, இப்பொழுது இருப்பதைப் போன்று இருப்பதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நான் சொன்னதை பூராவும் கவனிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். பாதகம் இல்லை, என்ன இருந்தாலும், இதுவரையிலே துணைத் வட்டமாக இருந்ததை வட்டமாக ஆக்கியிருக்கிறோம். இப்பொழுது ப்ரொமோஷன் வட்டமாக கிடைத்திருக்கிறது. வட்டமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டாமல் அதைப்பற்றி கேள்வி கேட்கிறீர்கள். இப்பொழுது அதன் அந்தஸ்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம். துணைத் தாசில்தாரைப் போட்ட இடத்தில் தாசில்தார், தாலுக்கா ஆபீஸ் கட்ட இருக்கிறோம். நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன். இருக்கிற தாலுக்கா ஆபீஸ்கள் எல்லா இடங்களிலும், தொலைபேசி எல்லாயிடத்திலும் வைக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள்தான் எல்லா வேலையும் செய்கிறார்கள். எல்லா யிடத்திலும் வைக்கப்போகிறோம். உங்களுடையது துணைத் தாலுக்காவாக இருந்ததை தாலுக்காவாக ஆக்கியிருக்கிறோம், அங்கே எல்லா விதமான சௌகரியங்களும் செய்யப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சொ. ந. பழனிசாமி : எல்லாவித சௌகரியங்களும் செய்வது பற்றிச் சொல்கிறார்கள். தாசில்தாருக்கு ஜீப்பே.

Thiru A. EKAMBARA REDDY : Mr. Speaker, Sir, I have already explained that in Chingleput District, there is no sub-taluk as R.K. Pet. There is only Pallipet Taluk. Is there any proposal to constitute R.K. pet as sub-taluk or proposal to upgrade Pallipet as main taluk? I request the Hon. Minister to clarify the position.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அங்கே இரண்டு தாலுக்கா, அல்லது ஒரு துணை தாலுக்கா, அல்லது ஒரு தாலுக்கா வேண்டுமா என்பதையும், வருவாய் எப்படி இருக்கிறது, பரப்பளவு எப்படி இருக்கிறது, ஜனத்தொகை எப்படி இருக்கிறது என்பதை வருவாய்த் துறையை ஆராயச் சொல்லி இருக்கிறோம். அப்படியிருந்தால் அப்படிச் செய்வதற்கு அரசு பின்வாங்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

[1979 ஏப்ரல் 9]

கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை

திரு. செ. சதாசிவம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் த. வேணுகோபால், எம். அண்ணாமலை ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 1- நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,87,29,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம்

திருவாளர்கள் சு.பாலன், ஆர். திருஷ்ணன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 69,76,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 41- இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு.

திரு. செ. சதாசிவம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், தே. ஞானசிகாமணி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 41-இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,86,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1979 ஏப்ரல் 9]

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்,

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 46— இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,59,79,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 48 — ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவையின் 82-ஏ விதியின்கீழ் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள் ஒரு அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

6. அறிக்கை அளித்தல்.—(தொடர்ச்சி)

(இ) விதி 82ஏ-இன் கீழ் திருத்தம்.

[பிற்பகல் 12-40].

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றப் பேரவை விதி 82-ஏ-ன் கீழ் ஒரு அறிக்கை அளிக்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 9]

23—3—1979 அன்று கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய வளர்ச்சி கோரிக்கையைச் சார்ந்த நிதி இணைப்பு வெளியீடு 1979-80 அவையின்முன் வைக்கப்பட்டது. அந்த வெளியீட்டின் தமிழ் நகல்களில் பக்கம் 71 லும், ஆங்கில நகல்களில் பக்கம் 68 லும் இணைப்பு 1-ல் மற்ற விபரங்களுடன் கீழ்க்கண்டவாறு விபரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(இ) வருவாய்த்துறை கோட்டங்கள் .. 50

(ஈ) வட்டங்கள், சார்பு வட்டங்கள் உட்பட.. 120

இவற்றின் சரியான விவரம் கீழ்க்காணுமாறு:—

(இ) வருவாய்த்துறை கோட்டங்கள் .. 49

(ஈ) வட்டங்கள், சார்பு வட்டங்கள் உட்பட.. 166

(8) வரவு செலவுத் திட்டம் 1979-80—வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

(ஊ) கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

(எ) கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,49,98,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர்களின் சம்பளம், மற்றும்புயணச் செலவு, கேளிக்கை. விருந்தோம்பல் ஆகிய செலவுகள் குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 14,49,98,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் என், கிட்டப்பா' அ. சுவாமிதாஸ், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் முன்மொழியப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், A கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 19,13,36,000-க்கு மேற்படாத” தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படும் ஈட்டுத் தொகை, 1971 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படும் ஈட்டுத் தொகை ஆகியவைகள் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 19,13,36,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சு.பாலன், அ. சுவாமிதாஸ், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் முன்மொழியப்படவில்லை.

மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நண்பர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்த பிறகு என்னுடைய பதிலை விளக்கமாக நான் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கோரிக்கை எண் 9-ஐயும், 11-ஐயும் இங்கே விவாதத்திற்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, இன்றைய தினம் முதல்வர் அவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு, இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி அவர்கள் உரை ஆற்றியிருப்பதை அறிந்து நான் மகிழ்கிறேன். காரணம், பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையில் இல்லாதது

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

குறையாக இருப்பதை—பெரிய குறையாக இருக்கிறது என்று பல்வேறு கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தயவு செய்து முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையிலே இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முடியும். வெளியிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்னைகளை குறிப்பாக, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களை, குறைகளைக்கூட முதலமைச்சரவர்கள் நேரடியாக கேட்பதில்லையென்பதால், அதிகாரிகள் வெளியே விரோதமான, நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில். ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வது, முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையிலே இருந்தால் போதும், பல்வேறு பிரச்னைகள் தீர்ந்து விடும். காரணம், அவ்வளவு முக்கியமான பதவியில் இருந்துகொண்டு வெளியே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது என்னவோ ஏதோ என்றுதானிருக்கிறது. ஆகவே தொடர்ந்து நீங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது பிரச்னையைத் தீர்க்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் மற்றொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல நிர்வாகமாக மட்டும் இருந்தால் போதாது. நல்ல நிர்வாகமாக மட்டும் இருந்தால் மக்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. வள்ளலாகவும் இருக்க வேண்டும். நல்ல வள்ளல் தன்மையுடைய நிர்வாகமாக இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். விரைவாகவும், தீர்க்கமாகவும் முடிவு எடுத்து அதை வேகமாக அமுல்படுத்தும் வகையில்தான் மக்களுடைய பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முடியும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன பேசுவார்களோ, மற்றவர்கள் என்ன பேசுவார்களோ என்று பயந்து கொண்டு காரியத்தைப் பண்ணினால் அவர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. எதைச் செய்ய வேண்டுமோ, எது சரியான முடிவாக நல்ல முடிவாகத் தோன்றுகிறதோ அதை பயமில்லாமல் தைரியமாகச் செயல்படுத்த முன்வர வேண்டும். அதனுடைய பலாபலன்கள் எப்படி இருக்குமோ என்றெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. நீ உன் கடமையைச் செய் அதற்கேற்ற பலாபலன்கள் தானே வரும் என்று யாரோ சொன்னதைப் போல, நீங்கள் செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களை தைரியமாகச் செய்யவேண்டும், உடனடியாக பலாபலன்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக இன்றையதினம் விளையாட்டுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் தனியாக ஒரு இலாகா இருக்க வேண்டும் என்று பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. விளையாட்டுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகம் பின்தங்கியிருக்கிறது. ஒலிம்பிக் போன்ற விளையாட்டுகளில் இந்தியாவில் தங்கப்பதக்கம் பெறக்கூடிய நிலையில் ஒருவர் கூட இல்லை.

1979 ஏப்ரல் 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றியாக வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலிருந்து சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களை உருவாக்கி அனுப்ப வேண்டும். அதற்காக விளையாட்டுத் துறை அமைச்சர் ஒருவர் இங்கே வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு காலதாமதமாகச் செயல்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 200 ரூபாய் கூடுதலாக சம்பளம் கொடுக்கப் போவதாக போன வருடம் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டுதான் அதற்கான மசோதா கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. அதுவும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை, என்றாலும் மக்களின் பார்வையில் போன வருடத்திலிருந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூடுதலாக சம்பளம் பெறுவதாக நினைக்கும் வகையில் இந்த அறிவிப்பு போன வருடமே அறிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே இந்த மாதிரியான காலதாமதக் குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர்கள், குறிப்பாக செக்ரடேரியட்டில் பணிபுரியும் அலுவலர்கள் எல்லாம் கடந்த காலத்தில் இருந்தது போல 10.30 மணிக்கு வேலைக்கு வந்து மாலை 5 மணிக்கு வீட்டுக்குச் செல்கின்றனர். இந்த நிலையை மாற்றி 8 மணிக்கு அலுவலகம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் காலையில் எழுந்தவுடன் சுறுசுறுப்பாக வேலை பார்க்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கும். இல்லையென்றால் சோம்பேறித்தனமாக தூங்கிக் கிடக்கும் மனநிலையில்தான் அவர்கள் இருப்பார்கள். ஆகவே அலுவலகங்களின் வேலை நேரத்தை மேலைநாடுகளில் இருப்பதைப்போல 8 மணிக்கு மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தால் அவர்கள் திறமையாக சுறுசுறுப்பாக பணியாற்றுவார்கள். அலுவல்கள் சீக்கிரமாக முடியும்.

அடுத்து, இன்னொன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வெளிநாட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சிங்கப்பூர் நாட்டிற்கு போயிருக்கிறார்கள், அந்த நாட்டிலே வீட்டு வசதிகளைப் பார்த்து பிரமித்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக் கூடிய மக்களைச் சந்தித்து, அதிகாரிகளைப் பேட்டி கண்டு, அதற்கான திட்டங்கள் எப்படிச் செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்று கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களை தமிழ்நாட்டிலே செயல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை முறைகளை முதல்வர் அவர்கள் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1979 ஏப்ரல் 9]

கிறேன். நமது வீட்டு வசதி அமைச்சர் அவர்களும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கூட சிங்கப்பூர் சென்று, அங்கே வீட்டு வசதித்துறை இயங்கும் முறையையும் உள்ளாட்சித் துறைகள் இயங்கும் வகைகளையும் பார்த்து அறிந்து கொண்டு வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பம். இதனால் சில பல ஆயிரம் செலவழியக் கூடும். ஆனால் மக்களுக்குப் பயன்படும் திட்டங்கள் கிடைப்பதாய் இருந்தால் இந்தச் செலவைப் பார்க்காமல் நமது வீட்டு வசதித் துறை அமைச்சரும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரும் சிங்கப்பூருக்குச் சென்று வந்து அந்த நல்ல நடைமுறைகளை இங்கேயும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவசர காலத்திலே ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர்கள் நேரத்திற்கு அலுவலகத்திற்கு வந்தார்கள். நேரத்திற்கு வரவில்லை என்றால் அவர்களுக்கும் தண்டனை உண்டு. நேரத்திற்கு வராத காரணத்தினால் சில ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர்களை கேட்டிலேயே நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் அவர்கள் பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, இன்னும் வரவில்லை, இன்னும் வரவில்லை என்ற பதில் தான் வருகிறது. ஆகவே உடனடியாக இவைகளுக்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் நேரத்தில் அலுவலகத்திற்கு வருப்படியான நடவடிக்கைகளை, உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கிராமங்களுக்கு இன்ஸ்பெக்ஷனுக்குச் செல்ல வேண்டிய அதிகாரிகள் உண்மையில் அங்கேயெல்லாம் செல்வதில்லை. சென்றதாக டைரி எழுதி அனுப்புகிறார்கள், உண்மையில் நேரிடையாக செல்வது கிடையாது. போலீஸ் பீட்டபுத்தகம் இருப்பது போல இந்த அதிகாரிகளுக்கு கிராமங்களில் ஆபீசர் விசிட் புத்தகம் என்று வைக்க வேண்டும். எந்த அதிகாரி கிராமத்திற்கு வந்தாலும் சரி, ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, வில்லேஜ் கர்ணமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த கிராம, நகர அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அந்த கிராமங்களுக்குச் செல்லும்போது அந்த விசிட் புத்தகத்தில் கையெழுத்து இட வேண்டும் என்ற சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி கையெழுத்து இடப்பட்ட அந்தப் புத்தகத்தின் நகல் ஒன்றை, அந்தந்த கிராம கர்ணம் அல்லது பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அந்தந்த மாத இறுதியில் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி இந்த முறை கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் அதிகாரிகள் கிராமத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். கிராமங்களுக்கு போகாமலேயே

1979 ஏப்ரல் 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

டைரி மட்டும் எழுதி அனுப்பி விட முடியாது. கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய மக்களின் பிரச்னைகளுக்கும் உடனடியாகத் தீர்வு காண இது வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

இன்றைய தினம் பொதுவாக மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் வெறும் ஆலோசனைக் கூடமாக இருக்கின்றன. அதை மாற்றி, நான்-அஃபிசியல் சேர்மன் போட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் செயலாளராகப் போட்டு, அதன் மூலம் இறுதியான முறையில் அந்த மாவட்டத்தின் பிரச்னை தீர்க்க வழி செய்யுங்கள், மற்ற மாநிலங்களில் இது போன்ற நிலைமை இருக்கிறது. மேலும், அந்தக் கூட்டங்களில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மேலே உட்கார்ந்து இருக்கிறார். இங்கே சபாநாயகர் உட்கார்ந்து இருப்பதைப் போல் இருக்கிறார். அதனால் எப்படி இருக்கிறது என்றால் அது ஏதோ கிளாஸ் நடப்பது போல் இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எங்களோடு சரிசமமாக உட்கார்வதற்கு வழி செய்யுங்கள். இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களோடு சரிசமமாக உட்கார்ந்து இருக்கிறார். ஆனால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறபோது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஏதோ பெரிய வாத்தியாரைப்போல் உட்கார்ந்து இருக்கிறார். ஆகவே, ஒரு ரவுன்ட் டேபிள் போட்டு அந்தக் குழு கூட்டத்தை நடத்தச் செய்வதன் மூலம் எங்களுடைய உணர்வுகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். அந்த நிலையை மாற்றுங்கள் அல்லது சரிசமமான மதிப்பைத் தாருங்கள், அந்த மதிப்பைத் தருவதற்கு முயற்சி எடுத்தால் உங்களுக்கு எல்லாக் கட்சிகளின் ஆதரவும் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, அமைச்சர்கள் மாவட்டங்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்கிற நேரத்தில், வெறும் கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்கே யுள்ள சாதாரணப் பிரச்னைகளைத் தீர்த்துவிட்டு வந்தால் போதாது. அந்த மாவட்டத்திற்கு வருகிற நேரத்தில், அங்கே இருக்கும் ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் கூட்டங்கள் போட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள், யூனியன் தலைவர்கள் ஆகியோரைக் கூப்பிட்டு, அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கும் குறைகள் என்னென்ன, தேவைகள் என்னென்ன என்பதைக் கண்டறிந்து, சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சர்கள், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஆணை வழங்கினால் அங்கேயுள்ள பல்வேறு பிரச்னைகள் தீர்ந்து விடும். இதனால் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று ஒரு பிரச்னையைத் தீர்ப்பதைவிட அந்த மாவட்டத்தில் பல்வேறு பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முடியும். இந்த நிலைமை கடந்த காலத்தில் இருந்தது என்று அறிகிறேன். அந்த மாவட்ட கூட்டம் அப்போது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்,

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகள் உட்கார்ந்து கொண்டு பல்வேறு பிரச்சனைகளில் தீர்வு கண்டு இருக்கிறார்கள். அதே நிலை மீண்டும் வந்தால் நல்லது. எந்தக் காலத்தில் நாம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணப் போகிறோம். ஆகவே, கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள பிரச்சனைகளைக் காண சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நாங்கள் இருக்கிறோம், மாவட்டப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அமைச்சர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. ரா. உமாநாத் மாண்புமிகு முதலமைச்சரோடு பேசிக் கொண்டு இருந்தார்.)

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் வெளிநடப்பு செய்தார்கள் என்று இருந்தோம். அவர்கள் இங்கே வந்து இருக்கிறார்களே, வெளி நடப்பு செய்யவில்லையா?

(திரு. ரா. உமாநாத் வெளியேறிவிட்டார்)

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு மாவட்டமும், இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை வந்து இருக்கிறது. அந்த மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதால், பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் தான் நியமிக்கப்பட வழியேற்படுகிறதே தவிர சாதாரண நபர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்போது, சிறிய சிறிய வட்டங்கள் ஏற்படுத்தவும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக, திருநெல்வேலி தாலுக்கா பெரிய தாலுக்காவாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 200 மைல் பரப்பளவு இருக்கிறது, இந்த அளவுக்கு இருந்தால் எப்படி நிர்வாகம் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். ஆகவே, அந்த வட்டத்தைப் பிரிக்கவேண்டும். வட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்டால் அதனால் பெரிய அளவில் வேலை வாய்ப்புப் பெருகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில்தான், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் 100 ஏக்கர் நிலத்தில் மன்னர் அரண்மனையில் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தைப்போல் வேறு எந்த மாவட்டத்திலும் அவ்வளவு பெரிய அலுவலகம் கிடையாது. புதுக்கோட்டையில் புதிது புதிதாக பல இடங்களில் நிர்வாகக் காரணங்களை ஒட்டி வாடகைக்குக் கட்டிடங்கள் எடுத்து இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் அந்த கலெக்டர் அலுவலக காம்பவுண்டில் பெரிய கட்டிடமாகக் கட்டி எல்லா இலாகா அலுவலகங்களையும் அங்கே வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

1979 ஏப்ரல் 9]

[9] அறிவிப்பு

மைய அரசு திரு. ஆசைத்தம்பியின் உடலைக் கொண்டு வர தனி விமானம் ஏற்பாடு செய்திருப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. டெல்லியில் இருந்து திரு. பாலா பழனூர், எம்.பி. அவர்களிடமிருந்து வந்து இருக்கும் செய்தி. அதை நான் அவை முன்னால் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். எனக்கு செய்தியாக அது வந்து இருக்கிறது. டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் மறைந்த ஆசைத்தம்பி அவர்களுக்கான இரங்கல் தீர்மானத்தின்மீது நடந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக உறுப்பினர்கள் திரு. பாலா பழனூர், திரு. ஆலடி அருணா, திரு. மோகனசுந்தரம், இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. கோபால் ஆகியோர் திரு. ஆசைத்தம்பியின் உடல் விமானம் மூலம் உடனே கொண்டுவர ஒப்புக் கொள்ளும் வரையில் சபையை நடத்த விடமாட்டோம் என்று வற்புறுத்தியதன் பேரில் திரு. சரன்சிங் அவர்கள் இன்றைக்கே பாதுகாப்பு விமானம் மூலம் கொண்டுவர ஒப்புக் கொண்டார் என்ற செய்தி எனக்கு வந்து இருக்கிறது. அதை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன்.

(8) வரவு செலவுத் திட்டம் 1979-80—வாக்கெடுப்பு
(தொடர்ச்சி).

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அதற்காக அங்கே இருக்கின்ற நம்முடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தமிழ்நாட்டு மக்களின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ஒரு சிறிய மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்தோடு சில பகுதிகளை, காரைக்குடி பகுதியை எல்லாம் இணைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலிருந்து ஆர். பாலக்குறிச்சியைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கோஷம் ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தோடு இன்னும் சில பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டுமே தவிர அங்கிருந்து எந்தப் பகுதியையும் பிரிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தமட்டில் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அடிக்கடிச் சொல்வார்கள். “கடவுளை எதிர்த்தாலும் எதிர்க்கலாம்; ஆனால் கணக்கரை எதிர்க்க

[திரு நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

முடியாது' என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் அந்த அளவுக்குச் சக்தி வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றியமைக்க அதிக அக்கறை தேவைப்படுகிறது.

இன்றைக்கு இருக்கிற நிர்வாக முறையினால் சாதாரண, ஏழை எளிய மக்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் மாற்றியமைக்க நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தைரியமான, வேகமான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் நிர்வாகம் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எதிலே தைரியமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோடிட்டுக் காட்ட முடியுமா?

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் அளவுக்கு இல்லை. தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் எந்த நடவடிக்கையை எடுத்தாலும் சரி, அதற்கு நாங்கள் உறுதுணையாக இருப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது லஞ்ச ஊழல். சிங்கப்பூர் ஒரு சிறு நாடு. இருந்தாலும் உலகத்திலேயே லஞ்சம் இல்லாத ஒரு நாடு என்று அதற்குப் பெயர் இருக்கிறது. ஒருவர் லஞ்சம் வாங்கவும் முடியாது, கொடுக்கவும் முடியாது. ஒரு பைசா, ஆயிரம் ரூபாய், இலட்சம் ரூபாய் லஞ்சம் என்ற பேச்சுக்கே அங்கே இடமில்லை. வாங்கினாலும் குற்றம்; கொடுத்தாலும் குற்றம் என்று அங்கே இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே லஞ்சத்திற்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது. அதைப் போன்ற ஒரு நிலையை இங்கேயும் உருவாக்கினால் நிச்சயமாக லஞ்சத்தை ஒழித்துவிட முடியும். அதற்கு வேகமான நடவடிக்கை, துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதைத் தைரியமாக எடுக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் லஞ்சத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அந்தத் துறையை தன்னுடைய நேரடியான பொறுப்பில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். டைரக்டரேட் ஒன்று தனியாக இருந்தாலும், முதலமைச்சர் செக்ரட்டேரியேட் என்று தன்னுடைய பொறுப்பில் ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்தி, அந்தத் துறையின் நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கே வருகின்ற ஒவ்வொரு மனுவையும் முதலமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும்; முதலமைச்சர் ஒவ்வொரு மனுவையும் படித்து, அதிலே துரித

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

மான நடவடிக்கையைத் தெரியமாக எடுத்தால் நிச்சயமாக லஞ்சத்தை ஒழிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அப்போது இந்த நாட்டு மக்கள் நம்பிக்கையோடு உங்களைப் பார்ப்பார்கள். இல்லை என்றால் அவன் வாங்கினான், இவன் வாங்கினான் என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கு என்று ஒரு தனிப் பிரிவை, சீஃப் மினிஸ்டர்ஸ் செக்ரெட்டேரியேட் என்ற ஒரு தனிப்பிரிவை அமையுங்கள். அதுபற்றிய விளம்பரங்களை பத்திரிகைகள், சினிமா ஸ்டைல்கள், போஸ்டர்கள் மூலம் வெளியிடுங்கள். லஞ்சம் பற்றிய புகார்களை யார் வேண்டுமானாலும் நேரடியாக முதலமைச்சருக்கு அனுப்பலாம் என்று விளம்பரம் செய்யுங்கள். வரக்கூடிய புகார்மீது தெரியமாக, வேகமாக நடவடிக்கை எடுங்கள். அப்படியானால் நிச்சயமாகத் தமிழ் நாட்டில் லஞ்சத்தை ஒழிக்க முடியும்; அது உங்களால் முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே நிர்வாக பலகீனம் இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. இருப்பினும் 1975-ல் 120 வீடுகள் அரிசன் மக்களுக்காகக் கட்டப்பட்டன. அந்த ஊர் விராச்சிறை என்பதாகும். இன்றையதினம் வரையில் அங்கே யாரும் குடிபோகவில்லை; அந்த வீடுகள் திறந்து வைக்கப்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் யாராவது குடிபோனால் தலைமேலே இடிந்து விழுந்துவிடுமோ என்ற பயம். எத்தனையோ இலட்சம் ரூபாயில் கட்டப்பட்ட அந்த வீடுகள் இன்றைக்கு வீணாகக் கிடக்கின்றன; பணம் பாழாக்கப் பட்டிருக்கிறது. யாரும் அதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கோரிக்கை மனுக்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. அதற்குக் காரணம் நடவடிக்கை எடுக்கப் பயப்படுகிறார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கே தவறு நடந்தாலும், ஊழல் நடந்தாலும், தெரியமாக நடவடிக்கை எடுங்கள். யார் அந்தக் கட்டடங்களைக் கட்டினார் என்று விசாரணை செய்து, அவர்கள்மேல் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமயம் என்ற பகுதியில் அங்கே இருக்கிற அரிசனங்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்ட திட்டம் தயாரித்து அனுப்பப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் அங்கே வீடுகள் கட்டக்கூடாது என்று ஒரு ஜி. ஓ. வந்திருக்கிறது. டிவிஷனல் ஹெட்குவார்டர்ஸில்தான் கட்டவேண்டும் என்று அதைத் தடை செய்து விட்டார்கள். டிவிஷனல் ஹெட்குவார்டர்ஸில் அதிகமாக வீடுகள் இருக்கும்; மேலும் கட்டுவார்கள். ஆனால் தாலுகா ஹெட்குவார்டர்ஸில் அதிகமாக வீடுகள் கட்டும் வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, மாவட்ட 'ஹெட்குவார்டர்ஸ்காக

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

இருந்தாலும் சரி, டிவிஷனல் ஹெட்குவார்டர்சாக இருந்தாலும் சரி, தாலுகா ஹெட்குவார்டர்சாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த இடமாக இருந்தாலும் சரி, எங்கே வீடுகள் கட்ட முடியுமோ அங்கெல்லாம் வீடு கட்ட அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

அடுத்தபடியாக நான் கேட்டுக்கொள்வது நான் முதலிலேயே சொன்னதுபோல் வேகமான முடிவு எடுங்கள், தீர்க்கமான முடிவு எடுங்கள் என்பதுதான்.

விவசாய உயர்மட்டக்குழு தன்னுடைய அறிக்கையினை சமர்ப்பிக்க இருக்கிறது. அவ்வாறு சமர்ப்பிக்கின்ற நேரத்திலே நீங்கள் எவ்வளவு தீர்க்கமான நல்ல முடிவுகளை எடுக்கிறீர்களோ அந்த அளவுக்கு உங்களுக்குத் தமிழக மக்கள் மத்தியிலேயும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மத்தியிலேயும், 4½ கோடி மக்கள் மத்தியிலேயும் புகழாரம் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வெறும் புகழ் மட்டுமல்ல. நாட்டுமக்கள் மத்தியிலே இருக்கின்ற நம்பிக்கைக்குப் பாதகம் இல்லாமல் முடிவுகளை எடுத்தால் உங்களுக்குப் புகழாரம் மட்டுமல்ல ஆண்டாண்டுகாலம் மக்கள் உங்களை வாழ்த்திக் கொண்டிருப்பார்கள். நாம் வாழ்வது சில நாள். ஆகவே நாம் ஆட்சியை விட்டுப் போனாலும் சரி, நம்முடைய பெயர் நிலைத்து நிற்பதற்குரிய வழிமுறைகளை இந்த ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலைவாய்ப்பு குறித்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் எத்தனையோ இளைஞர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலே எஸ். எஸ். எல். சி படித்தவர்கள் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அரசுப் பேருந்துகள் பல்லவன், சோழன் போன்ற பல பேருந்துகள் ஓடுகின்றன. இந்தப் பேருந்து கழகங்களிலே இன்வாய்ஸ் ரைட்டர் போன்ற வேலைகளில் எத்தனை பேர்களை நியமிக்க முடியுமோ அத்தனை பேர்களையும் நியமனம் செய்யுங்கள். அப்படிச் செய்தால் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும்.

கடைசியாக மேட்டூர் தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில் சாதாரண சப் தாலுக்கா என்ற அளவில் இருந்ததை இன்றைய தினம் தாலுக்கா அளவுக்கு மாற்றி இருக்கிறார்கள். ஸ்டீனல் அங்கே தாலுக்கா அலுவலகத்திற்குரிய கட்டிடம் இல்லை. வாடகைக் கோட்டாட்சி அலுவலகம் இன்றையதினம் ரெபட் ஹவுஸில் நடைபெற்று வருகிறது என்று கேள்விப் பதிலுடன். ஒரு அரசு அலுவலகம் ரெஸ்ட் ஹவுசிலே கேட்கிறது என்றால் அதற்கு எவ்வளவு கேட்ட பெயர் வரும்.

1979 ஏப்ரல் 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

ஆகவே தவறு என்று வரும்போது அதை யார் செய்தாலும் தவறுதான். ஆகவே அந்த அலுவலகத்திற்கு தனியாகக் கட்டிடம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வாடகைக்கோ அல்லது சொந்தமாகவோ கட்டுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றையதினம் மாநில ஆட்சித் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது கவர்னரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் அரசியலுக்கும் அப்பாற்பட்டவராக இருக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட அரசியல் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் வரக்கூடிய இடமாக அவருடைய அலுவலகம் இருக்கக்கூடாது. அப்படி வருபவர்கள் தனிப்பட்டவர்களை இழித்துப் பேசுகின்ற தன்மை உடையவர்களாக இருக்கக்கூடாது. அங்கே விருந்தாளிகளாக வருபவர்கள் அரசுக்கு விரோதமான கருத்துக்களைக் கூறக்கூடாது. அதுமட்டுமல்ல. எதிர்க்கட்சிகளுக்குக்கூட பாதகமான கருத்துக்களை பத்திரிகைகளில் அறிக்கையாகச் கொடுக்கக்கூடாது. இந்த வகையிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய கோரிக்கை, 9, கோரிக்கை 11, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் மாவட்ட நிர்வாகம் குறித்து ஒருசில கருத்துக்களை ஆட்சிக் கட்சியின் சார்பிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே இப்போது ஏற்படுகிற பலப் பல பிரச்சனைகள் எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதை இப்போது பரிசீலனை செய்யக்கூடிய நிலைமையிலே நாம் இருக்கிறோம்.

உதாரணமாக ஒரு மாவட்டத்திலே ரோடுகள் அமைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஓமந்தூர் ராமசாமி, பிரகாசம் ஆகியவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது போட்ட பாதை இன்னும் முடியாமலேயே இருக்கிறது என்பதை நினைவுக்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு அப்போது போட்ட பாதைகள் இன்னும் முடியாமல் இருக்கின்ற அளவுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் அங்கே இருக்கின்ற நேரத்தில் அது போன்ற பாதைகளை எல்லாம் சீரமைக்கக்கூடிய வகையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு, கால்வாய்களை மராமத்து செய்வதற்கும், பாதைகளைச் செப்பணிடுவதற்கும் வேண்டிய அதிகாரங்களை நிச்சயமாக அளிக்கவேண்டும். அப்படி அளித்தால்தான் நல்லமுறையில் அந்தப் பாதைகளை உருவாக்க முடியும்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு இடத்திலே பள்ளிக்கூடம் கட்டுகிறோம் அல்லது அரசு அலுவலகம் கட்டுகிறோம் என்று சொன்னால் தோந்தெடுக்கப்படக்கூடிய நிர்வாகம் உடனடியாக தேவைக்கேற்ப அமைவதில்லை. அங்கே பலப்பல வகையிலே அவர்கள் புகார் சொல்லி கோர்ட்டுக்குச் செல்லக்கூடிய நிலையிலே எல்லாம் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதுபோன்ற பகுதிகளை எல்லாம் எம்ர்ஜென்சி என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் அரசும், அமைச்சர்களும் உடனடியாக ஆவன செய்யக்கூடிய வகையிலே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய அதிகாரங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்லாமல் ஏரிகள் இருக்கின்றன. ஏரிகளிலே போதிய அளவு தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆனால் இடையிலே கால்வாய்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. மன்னர்கள் காலத்திலே இருந்த அந்த நிலைமை, மக்களாட்சி காலமாகிய இந்தக் காலத்திலேயும் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருக்கு ஆலோசனைகள் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மழைக் காலங்களில் வரக்கூடிய தண்ணீர் ஏரிகளிலே தங்கி வருவதற்கு வழிவகைகள் செய்து மழையற்ற காலத்தில் கூட பாசனவசதி ஒழுங்காக வரக்கூடிய வகையிலே ஆவன செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில்லை. ஏரிகள் இருக்கின்றனவே தவிர ஏரிகளிலே வரவேண்டிய தண்ணீர் வராமல் வற்றிப்போய் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஏராளமாக இன்றையதினம் இருக்கிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சிறுதொழில்களை நிறுவுவதற்கு ஒருவர் அனுமதி கெட்டால் அந்த அனுமதி பெற்று அவர்கள் ஆரம்பிப்பதற்குள் அந்தத் தொழிலை விட்டுவிடக் கூடிய பலப்பல நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மற்றும், பலப்பலத் திட்டங்களைக் கொடுத்திருந்தாலும், ஆலோசனைகளைச் சொல்லியிருந்தாலும், ஒரு டோக்கன் தொகையை அட்வான்ஸ் ஆக கொடுத்துவிட்ட பிறகு யார் யாரிடத்தில் எப்படி எப்படி அனுமதி பெற வேண்டுமோ, அந்த வாய்ப்பினை அந்த இலாகா பெற்று அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு வேண்டிய வழி வகை செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் நடைபெறும் கூட்டங்களில், ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் நிச்சயமாக ஒரு அமைச்சர் கலந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அமைச்சர் கலந்து கொள்கிறார் என்று சொன்னால் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள

1979 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

மக்கள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், அரசு ஊழியர்கள், யார் யார் எந்த ரூபத்தில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பேசுகிறார்கள் என்பதையும், மக்களின் கருத்துக்களை அதிலே எப்படிச் சொல்கிறார்கள்; நேரடியாக உணர்ந்து அந்த மாவட்டத்தின் குறைகளை, குற்றங்களை நிறைவுகளை, தேவைகளை வணக்கத்திற்குரிய புரட்சி தலைவர் அவர்களுக்கு அந்த அமைச்சர் மூலமாக ஆலோசனையாகச் சொல்லக் கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் அந்த மாவட்டத்து மக்கள் நேரிடையாக எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிற வகையில் ஒவ்வொரு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்கும் ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டும், பிறகு அவர்களது மொத்தக் கருத்தை வணக்கத்திற்குரிய முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டால் மேலும் அதிகமாக மாவட்டத்தில் வசதிகளைச் செய்வதற்கு வழி பிறக்கும் என்ற கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கர்ணம், கிராம முன்சீப் என்ற இரண்டு பதவிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வரி வசூலிப்பதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அதை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும், ஒரு ஆட்சியின் நல்ல பெயருக்கும் கெட்ட பெயருக்கும் அடிப்படையாக இருப்பவர்கள் இந்தக் கர்ணம், கிராம முன்சீப் ஆவர். அவர்கள் வரி வசூல் செய்கிறபோது 50 காசு, ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்று வசூல் செய்யும்போது, கீழே இருக்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கின்ற முறை நல்ல முறையில் அமைக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பதவியை பயன்படுத்தி எப்படி எப்படி எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசுக்கு பலர் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் இந்தக் கர்ணம், கிராம முன்சீப் செய்கிற தவறுகளை சீர்திருத்தம் செய்யமுடியவில்லை, அந்தப் பதவிகள் இல்லாமல் வேறு ஏதாவது வழி செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கே மாநில அமைச்சர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது தமிழகம் இன்றையதினம் இந்தியாவில் மிகச் சிறப்பாக இருக்கக்கூடிய மாநிலம், தமிழகம் ஒரு சிறந்த நாடாக இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லுகிறபோது இந்தியாவிலேயே தெரிந்த முதலமைச்சர் யார். சர்வே எடுத்தபோது வணக்கத்திற்குரிய தமிழக முதல்வர் எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் என்று அது எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. இந்தியாவில் தமிழகத்தில் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தி நிலை இருக்கிறது என்று படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு இன்றைய தினம் தமிழகம் முன்னேறி இருக்கிற காரணத்தால் இன்றைய தினம் வணக்கத்திற்குரிய முதல்வர் அவர்கள் எடுத்த பலப்பல

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

பிரச்னைகள் மிகத் தெளிவாக ஒரு கண்ணோட்டத்தில் செயல்படுகின்றன. அந்த அளவில் இந்த ஆட்சி நல்ல முறையில் இந்தியாவிலேயே இயங்குகிறது என்று இந்தியத் துணைக் கண்டம் உணர்ந்திருக்கிறது.

பலப்பல விஷயங்களைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். ஆனால் கங்கா காவிரி இணைப்பு மிகவும் முக்கியமானது. கங்கா காவிரி இணைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் பல கோடி ரூபாய் செலவாகும். அதனால் அது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி கங்கா காவிரி இணைக்கப்பட வேண்டுமானால் ராணுவம் அழைக்கப்பட்டால், அது முடியும். இந்தியாவிலே ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ராணுவம் இருக்கிறது. ஒரு மாநிலத்தில் புயல் வந்தாலும், வெள்ளம் வந்தாலும், வேறு பிரச்னை வந்தாலும் உடனடியாக ராணுவம் விரைவில் சென்று செயல்படுகிறது. இப்படி ராணுவம் ஆக்கப்பூர்வமான வேலைக்கு பயன்படுத்திக்கொண்டால் கங்கா காவிரி இணைப்பு உண்மையிலேயே ஒரு மிகப்பெரிய நல்லதொரு பால்மாக அமையும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

அது மட்டுமல்ல, இப்போது கிராமங்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்தக் கிராமம் என்பதே கூடாது. கிராமம் என்பது அடியோடு எடுக்கப்பட்டுவிட வேண்டும் என்பது இந்த ஆட்சியின் கொள்கை என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. இந்த நிலையில் ஊராட்சிகள் என்றிருப்பதை எல்லாம் எடுத்து விட்டு தொழில்கள் எல்லாம் பரவக் கூடிய வகையில் சிறு தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் ஏற்படுத்தி உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில், சிறுநகரம், பெருநகரம், நகராட்சி என்ற அளவில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் அரசு பலப்பல தவறுகளை செய்கின்றவர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி அரசு நடவடிக்கை அல்லது அமைச்சரது நடவடிக்கை என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. இதற்கு எத்தனையோ பல அனுபவங்கள் நமக்கு இருக்கின்றன. கடந்த கால அனுபவங்கள் நமக்கு முன் உதாரணமாக இருக்கின்றன. ஒரு துறையில் இருக்கின்றவர்கள் தவறு செய்வார்கள் என்றால் அதைக் கண்டிக்கக்கூடிய அல்லது தண்டிக்கக்கூடிய நிலைமை டிபார்ட்மென்ட் ஆக்ஷனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இது அரசு பிரச்னையாகவோ அல்லது அமைச்சர்களது பிரச்னையாகவோ வரக்கூடாது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே டிபார்ட்மென்டில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எந்த தவறு செய்தாலும் அதைக் கண்டிக்கக்கூடியவர்கள். தண்டிக்கக்கூடியவர்கள்.

1979 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

கூடியவர்கள் அந்தத் துறை தலைவர்களாக இருக்கவேண்டும். நிச்சயமாக அதில் அமைச்சர்களோ அல்லது அரசினரோ குறுக்கீடு இல்லை என்பதை உருவாக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்,

அதுமட்டுல்ல, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், மத்தியிலிருந்து, மாநிலங்களுக்கு பல அதிகாரங்களை பெற வேண்டும் என்று நாம் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், நம்முடைய கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கைகளான, சுட்டுண்டு வாழோம், பிரிவினை காணோம், சமநிலை காண்போம் என்கின்ற தத்துவங்கள் தெரொலிக்கத்தக்க வகையில் பல அதிகாரங்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுவதற்கு நாம் முயற்சிக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசும்போது, உண்மையிலேயே தீவிரமாக பல நல்ல முடிவுகளை எடுக்கக்கூடியவர் நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

ஒவ்வொன்றையும் தெளிந்து ஆய்ந்து பார்க்கக்கூடிய நமது முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இதனை இதனால் இவன் தான் முடிக்க முடியும் என்பதை நன்கு உணர்ந்து, டெல்லியில் திரு. ராஜாராம் அவர்களை தமிழ்நாட்டின் தனி பிரதிநிதியாக மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொள்ள நியமித்து இருக்கிறார் என்றால், நல்ல அரசியல் அனுபவம் உள்ளவர், பெரியார் அவர்களோடு பணியாற்றியவர், அறிஞர் அண்ணா அவர்களோடு அரசியல் நடத்தியவர், சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற அனுபவம் பெற்றவர், உலகத்தின் பல நாடுகளுக்கும் சென்று வந்தவர். அரசு நிர்வாகத்திலும் அனுபவம் உள்ளவர். இப்படிப்பட்டவரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் நமது புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடமாட்டார்கள். இப்படி இருந்தவர்கள் என்ன என்ன செய்தார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் பார்த்தோம். ஒருவர் பாமாலையும் பாடி, பூமாலையும் அணிவித்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவி தரப்பட்டதையும், அது முறையான தல்ல, வயது குறைந்திருந்தது என்ற காரணத்திற்காக. வழக்கு மன்றத்தில் நமது இன்றைய மாண்புமிகு அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்கள் அன்றையதினம் வழக்கறிஞராக இருந்து போராடினார் என்பதையும், அத்துடன் பத்திரிகைத் துறையில் இருந்த நமது வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோடிட்டு காண்பித்து 'உண்மைகள் பொய்யானால், பொய்கள் ஊராளும்' என்பதை அன்றையதினம் வலம்புரிஜான் விஷயத்தில் எடுத்துக்கூறப்பட்டதையும் யாவரும் அறிவார்கள். இவையெல்லாம் என்னென்ன முறையில் கடந்த காலத்தில் செய்யப் பட்டது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

மேலும் டெல்லியில் தமிழ்நாடு ஹவுஸில் அண்ணா சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதில் அண்ணா பெயர் இல்லை. தமிழ்நாடு ஹவுஸில் இருக்கக்கூடிய அந்த அண்ணாச் சிலைக்குக் கீழே திறப்பாளர் டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி என்று மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர பேரறிஞர் அண்ணா என்று குறிப்பிட படவில்லை. ஆகவே அந்த சிலையில் பெயரைக் குறிக்கும் விதத்தில் 'பேரறிஞர் அண்ணா' என்று எழுதிவைக்க அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தின் கலாச்சாரம், நாகரீகம், பண்பாடு எல்லாம் இந்தியா முழுவதற்கும் பரப்பப்படவேண்டும். காஷ்மீரத்தில் இந்தியாவின் நுழைவாயிலில் இருப்பது போல், தமிழகத்தில், கலாச்சாரத்தின் கேந்திரமாக ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல. இன்றைய தினம் 'இந்தியா கேட்' என்றிருக்கிறது. 'மைசூர் கேட்' என்றிருக்கிறது. அதேபோல் தமிழகத்திலே 'தமிழக கேட்' நுழைவாயில் என்று, நம்முடைய தமிழக கலாச்சாரத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும், நாகரீகத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே வணக்கத்திற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதையெல்லாம் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், தொழில் வளம் பெருக்கக்கூடிய வகையில், ஏற்கெனவே நான் சொன்னதுபோல், நல்லமுறையில் தனித்தனியாக இருக்கின்ற தேவைகள் என்ன என்று கேட்காமல், ஒரு டோக்கன் அமவுண்ட் வாங்கிக் கொண்டு, அதன் பின்னர் அவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்தக்கூடிய முறையில் நல்லதொரு முறையிலே தொண்டாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கு இந்தச் சட்டம் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்,

* திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக மாவட்டந்தோறும், கிராமங்களிலே ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றப் பகுதிகளில் மனு நீதி நாள் என்று கொண்டாடப்படுகின்றது. அங்கே நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து, அவர்களது கோரிக்கைகளை தண்ணீர் வசதி வேண்டும், ரோடு வசதி வேண்டும், பஸ் வசதி வேண்டும் என்று கேட்டு விண்ணப்பிக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த மனு நீதி நாளிலே அனைத்து சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்கள் வந்தாலும், அவர்கள் அந்த வசதிகளை சரியாக செய்து கொடுப்பதில்லை. காரியங்களைச் சீக்கிரம் செய்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். கொடுக்க

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

கின்ற மனுவிற்கு பதில் வரும்போது, உங்களுடைய கோரிக்கைகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். மிக விரைவில் செயல்படுத்தப்படும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். அப்படி கூறினாலும்கூட, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலோ அல்லது தாலுக்கா அலுவலகத்திலோ ஊராட்சி பகுதிகளுக்கு அவைகளைச் செயல்படுத்துவதில்லை. மனு நீதி நாள் என்பது கண்துடைப்பாக இருக்கிறது. மனு நீதி நாளில் கொடுக்கப்படுகின்ற கோரிக்கைகள், உடனடியாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆண்டுதோறும் 6 மாவட்ட வளர்ச்சிக் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், அரசு அதிகாரிகள் ஆகியோர் வருகிறார்கள். அங்கே பல கோரிக்கைகளை அந்த மாவட்டத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், கவுன்சிலர்கள், மற்றும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் வைக்கிறார்கள். ஆனால் கடைசியில் மாவட்டத் தலைவரோ அல்லது பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகளோ விடை அளிக்கின்ற போது; மறுமொழி கொடுக்கின்ற நேரத்தில் இவைகளுக்குப் பண வசதியில்லை. இதைப்பற்றி சட்டமன்றத்திலே வாதுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலே அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களின் குறைகளை, பல திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற காரணத்தால், அங்கே தேவைப்படுகின்ற ரோடு வசதி, குடிநீர் பிரச்சனை, வேறு எந்தெந்த வசதிகள் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ, அதற்கு நிதி கூடுதலாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெரும் பகுதிகளிலே புறம்போக்கிலே இருக்கின்ற மரங்கள், கிராமங்களின் அடிப்படையிலே பல குளங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலே உள்ள குளங்கள் ஆகியவைகளில் பட்டுப் போன நிலையிலே பல ஆண்டுகள் ஆகியும் இருக்கின்றன. ஏலம் போடுவது கிடையாது. தாசில்தாரைக் கேட்டால், பி. டி. ஓ., வைக் கேட்க வேண்டும் என்பார், பி. டி. ஓ.- வைக் கேட்டால் பொதுப்பணித்துறையைக் கேட்க வேண்டும் என்பார். இப்படிப் பட்ட சங்கடங்கள் பல இடங்களில் இருக்கின்றது. அவைகளை எல்லாம் ஏல்வதற்கு விட்டால், அரசுக்கு ஏராளமான தொகை வரும். இப்படி புறம்போக்கு நிலங்களிலும் ஏராளமான இருக்கின்றது. அதற்கெல்லாம் வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசன கருத்தரங்கு மாநாட்டு அடிப்படையில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், விவசாயப் பட்டதாரிகளும் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு ஏராளமான தொகை செலவழிக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கேட்கின்ற கோரிக்கை ஒரு அளவிற்குக்கூட செயல்படுத்தப்படவில்லை.

[திரு. மு. ஜான் வினசென்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 9]

நீர்ப்பாசன கருத்தரங்கு தனி மாநாடு கூட்டுகின்ற நேரத்தில், அதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டும், அதனால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை.

(பிற்பகல் 1.20)

அதற்காகத் தனியாகப் பணம் செலவு செய்யாத மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தனியாகத் தொகை ஒதுக்கி நல்ல முறையில் செலவு செய்யவேண்டும். சிறு சிறு திட்டங்கள், குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட வேண்டும். அத்தகைய குளங்களிலிருந்து தனி வாய்க்கால் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்கிறார்கள். இங்கே பொதுப்பணித் துறை சார்ந்த அதிகாரிகளை சீப் என்ஜினீர்களைக் கேட்கும் நேரத்தில் பணம் இல்லையென்ற கருத்தைக் கூறுகிறார்கள். நீர்ப்பாசன கருத்தரங்கில் எந்த முடிவு எடுக்கப்படுகிறதோ அந்த முடிவுப்படி சம்பந்தப்பட்ட பொறியாளர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் உடனடியாக உத்தரவிட வேண்டும்.

பி. டி. ஓ., தாசில்தார் பொதுப்பணித் துறையின் நிர்வாகப் பொறியாளர் ஆகியவர்களுக்கு ஜீப்பிற்கு குறிப்பிட்ட அளவு பெட்ரோல்தான் வழங்கப்படுகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் மக்கள் பிரச்சனைகளைக் கவனிக்க சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்றால் பெட்ரோல் போதாத காரணத்தால் சில வேலைகள் செய்ய முடியவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அது பற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், ஊராட்சித் தலைவர் கேட்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பெட்ரோல் போதுமானதாக இல்லையென்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே, தாலுக்கா மட்டத்தில், ஊராட்சி ஒன்றிய மட்டத்திலும், தாலுக்கா மட்டத்தில் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால் கூடுதலாகப் பெட்ரோல் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட அடிப்படையில் பி. டி. ஓ.-வுக்கு ஜீப் இருக்கிறது. டி.டி.ஓ.வுக்கு ஜீப் இல்லை. கல்வி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை டி.இ.ஓ.வுக்கு ஜீப் இருக்கிறது. சி.இ.ஓ.வுக்கு ஜீப் இல்லை. மக்கள் மத்தியில் நல்ல தொடர்பு கொள்ள டி.டி.ஓ.வுக்கும் சி.இ.ஓ.வுக்கும் ஜீப் வழங்கவேண்டும். மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய அவர்களுக்கும் ஜீப் வழங்கவேண்டும்.

மாவட்ட அடிப்படையில் அரிசன் வெல்பேர் இலாகாவில் சில சந்தர்ப்பங்களில் சிலவற்றைச் சொல்கிறோம். நெல்லை மாவட்டத்தில் அரிசன் வெல்பேர் அதிகாரியிடத்தில் பல கோரிக்கைகளை கொடுத்தும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. மதிப்பிற்குரிய அரிசன நல அமைச்சர் கவனத்திற்கு ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாங்கு நேரி தொகுதி களக்காடு பகுதியில் அரிசன மக்கள் வாழும் புதுக்

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

கிராமம் என்ற பகுதியில் ரோடு போட்டு நூலைந்து வருஷ காலமாகிறது. சில நபர்கள் குளத்திலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு செல்லும் காரணத்தால் ரோடு போடப்பட்டவில்லை. அந்தக் குளம் வெட்டப்பட்ட நேரத்தில் பி.டி.ஓ.விடம் கூறுகிறார்கள். தாசிஸ்தாரிடம் கூறுகிறார்கள், ஆர்.டி.ஓ.விடம் கூறுகிறார்கள், அரிசன் வெல்பேர் அதிகாரியிடம் கூறுகிறார்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கூறுகிறார்கள், அரசு அதிகாரிகளிடத்தில் நானே பல்லாண்டு காலமாக எடுத்துக்கூறியும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட அரிசன் மக்கள் வாழும் பகுதியில் தனி நபர்கள் இடையூறாக இருப்பதைத் தடுத்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியில், ஊராட்சி மன்றப் பகுதியில் ரூரல் ரோட் ஒர்க்ஸ் இல்லையென்றால் அங்கே புதிய ரோடுகளைப் போட இடம் வழங்கப்பட வேண்டும். புறம்போக்கு இடம் அல்லாது தனியார் இடங்கள் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட இடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்பட்ட விலை கொடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசு ரயில்வே லைன், நேஷனல் ஹைவேஸ் போடவேண்டுமென்ற நிலையில் அந்த நிலங்களை அரசு எடுத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட தொகையை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதே போன்று இந்த ரோடுகளைப் போடும்போது தனியார் நிலங்கள் இடையிலே இருக்குமானால் இவற்றை அரசு எடுத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட அளவு தொகையைக் கொடுப்பதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட அடிப்படையில் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெறுகின்றன. நெல்லை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்கள் கடந்த மாதத்தில் சென்னையில் நடைபெற்ற கைப்பந்துப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு விளையாடிய திறமை வாய்ந்த மாவட்டமாக இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் கோச்சர்கள் சிறந்தவர்கள், விளையாட்டு வீரர்களும் சிறந்தவர்கள். விளையாட்டு வீரர்களாக மாணவர்கள் வருகிறார்கள். பொதுவாக உள்ளவர்கள் வருகிறார்கள். போலீசார் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய அளவு கோச்சர்கள் இருந்தாலும் கூட, சிறந்த திறமை இருந்தாலும் கூட, மாவட்ட அளவில் நிதி நிலைமை இல்லாத காரணத்தால் அவர்களது விளையாட்டு வளர்ச்சி குன்றுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் மாவட்டத்தின் அடிப்படையில் விளையாட்டு வீரர்களை ஊக்குவித்தால்தான் இன்றைய நிலையில் மாணவர்கள் விளையாட்டில் சிறந்தவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல, அகில இந்திய ரீதியில் பாராட்டக் கூடிய நிலைமை மட்டுமல்ல, அவர்கள் சிறந்த பதவிகளை ஏற்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு தனி அதிகாரம்

[திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்] [1979 ஏப்ரல் 9]

கொடுப்பது மட்டுமல்ல, அவருடைய நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட பகுதிக்கு கணிசமான தொகையை ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்,

* திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட நிர்வாகத்தை பொறுத்தவரையில், என்னுடைய மாவட்டமாகிய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கலெக்டர் ஆபீஸ் போதுமான இடம் இல்லாததால் மிகுந்த நெருக்கடியான நிலைமை இருக்கிறது, அது இருக்கிற அந்த கோட்டையானது மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தாலும் அதை விரிவுபடுத்தி புதிய கட்டடங்களை எழுப்பவேண்டும், அங்கே இருக்கிற எல்லா அலுவலகங்களுக்கும் அந்த இடத்திலேயே போதுமான வசதிகளைக் கொடுத்து அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தற்போது தாலுகாக்கள் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே ஏற்பட்ட தாலுக்காக்களாக இருக்கின்றன. ஒரு தாலுகாவிற்குப் போகவேண்டுமென்றால் இன்னொரு தாலுகாவிற்குப் போய்தான் அந்தத் தாலுகாவிற்குப் போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது, ஆகவே தாலுகாக்களின் எல்லை வரையறைகளை தக்கபடி மாற்றியமைத்து வசதியான தாலுகாக்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆற்றுக்கால் பாய்ச்சல் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு காலத்திலே ஆற்றுக்கால் தண்ணீர் மேலே வந்துகொண்டிருந்தது, அப்போது தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது, இன்றைக்கு எல்லா இடங்களிலும் பம்புசெட்டுகள் போட்டு விட்டதால் ஆற்றுக்கால் ஊற்றினுடைய தண்ணீர் மட்டம் கீழே போய்விட்டது; ஆகவே ஆற்றுக்காலில் மேலாகத் தண்ணீர் வருவதில்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆனால் தீர்வை என்கிறபோது நஞ்சைத் தீர்வை என்று இப்போதும் போடப்படுகிறது. என்னுடைய பகுதியிலே அரக் கோணத்திலே, அணைகட்டாபுத்தூர் என்று இருக்கிறது, அங்கே அஞ்சூர்ன் கால்வாய் என்று இருக்கிறது, அங்கே இப்போது வறண்டு விட்டது, இருந்தாலும் தீர்வை அன்றைக்கு எப்படிப் போடப்பட்டதோ அதைத்தான் இன்றைக்கும் போடுகிறார்கள். நஞ்சைத் தீர்வை தான் போடுகிறார்கள், அதைப் புஞ்சைத் தீர்வையாக்க வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் என்ற முறையிலே தீர்வை போடுவதைத் தவிர பஞ்சாயத்து டாக்ஸ் வேறு இருக்கிறது. ஆகவே நஞ்சைத் தீர்வையை புஞ்சைத் தீர்வையாக்க வேண்டும், இன்றைக்கு நஞ்சைத் தீர்வை கட்டுகிற

1979 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

நிலைமை இருக்கிறது, அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து நஞ்சைத் தீர்வை மட்டும் தான் போடவேண்டும். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே ஸ்ரீபெரும்புதூர் இருக்கிறது, அங்கே பிச்சவாக்கம் என்ற ஆற்றுக்கால்வாய் இருந்தது, இப்போது அது வறண்டு இருக்கிறது, அங்கேயும் நஞ்சை தீர்வை தான் போடுகிறார்கள், ஆகவே நஞ்சைத் தீர்வையை புஞ்சைத் தீர்வையாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுப் பட்டாக்கள் இன்றைக்கு ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கர் 15 பேர்கள் பெயரில் இருக்கிறது, அதைத் தனிப்பட்டவாக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி பலமுறைகள் சட்டமன்றத்திலே பேசியிருக்கிறோம், செயல்முறையில் வருவதற்கு.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : கூட்டுப்பட்டா இனிமேல் இல்லை என்று சொல்லியாகிவிட்டது. கூட்டுப்பட்டா இனிமேல் இருக்காது.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : மிக்க மகிழ்ச்சி. நான் அதை வரவேற்கிறேன். அவர்கள் ஒரு லோன் போடவேண்டுமென்றாலும் கூட அத்தனை பேர்களுடைய பெர்மிஷனையும் வாங்க வேண்டும். கன்சாலிடேஷன் கூடச் செய்யலாம், அடுத்து டி.டி.சி மீட்டிங்கிலே கலெக்டர் தான் தலைமை வகித்துக் கொண்டிருக்கிறார், ஆந்திராவிலே அப்படி அவர் தலைமை வகிப்பது கிடையாது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் தான் தலைமை வகிக்கிறார். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் தான் தலைமை தாங்க வேண்டுமென்ற முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும். இங்கே சட்டமன்றத்திலே எப்படி தாங்கள் தலைமை தாங்குகிறீர்களோ, செயலாளர் உதவியோடு தலைமை தாங்குகிறீர்களோ அதைப் போன்று டி.டி.சியிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினரே தலைமை வகிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். மிக நெருக்கடியான நேரத்திலே என்னை விட்டிருக்கிறீர்கள். இருந்தாலும் நான் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும். மணியும் ஆகிவிட்டது.

[பிற்பகல் 1.30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் பேசுகின்றவரையில் அவையை நீட்டிக்கிறேன், ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் அவர்கள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவரவர்களே, மெத்த மகிழ்ச்சி.

இன்றைக்கு 'அஜுமாஷ்'-க்கு தாசில்தார் போவது இல்லை. அந்தந்த நிலத்திலே அவர்கள் இருந்துகொண்டுதான் செய்ய வேண்டும். அவர்கள், கணக்குப்பிள்ளை போட்டு விட்டால்

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 9]

கையெழுத்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் தாசில்தார் அந்தந்த நிலத்திற்குச் சென்று 'அஜுமாவ்' செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் முக்கியமானவர்கள். அவர்கள் அந்தந்தத் தலைமையிடத்திலே, ஃபிரீக்காவிலே இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. டவுனிலே இருக்கிறார்கள். தேவையான நேரத்திற்கு அந்தக் கிராமங்களுக்குப் போகிறார்கள். அவர்கள் கட்டாயம் அந்த ஃபிரீக்காக்களில் தங்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பாலாறு பேசின் விதி” என்று இருக்கிறது. அதற்கு அப்பிளிகேஷன் போட்டால் அவர்கள் சரிவர சான்றிதழ் அளிப்ப தில்லை. ஒரு மாதம், மூன்று மாதம், ஏன் ஒரு வருஷங்கூட ஆகியிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் அப்பிளிகேஷன் போட்ட 15 அல்லது 20 நாட்களிலே சான்றிதழ் வழங்கி விட வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டி. ஆர். ஒ.-அதாவது டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீசர் என்று இருக்கிறார்கள். அவருக்குக் கீழேதான் மணியக்காரர், கணக்குப் பிள்ளை, தலையாரி போன்றவர்கள் வருகிறார்கள். கணக்குப் பிள்ளைக்குக்கொடுக்கும் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. வி. எம்.-க்குக் கொடுக்கும் சம்பளம்கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால் கணக்குப் பிள்ளைக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் ஒருக்காலும் போதாது. அவர்களை முழுநேரப் பணியாளர்களாகக் கருதி ஆங்காங்கே போடவேண்டும். பட்டாக்கள், கூட்டுப்பட்டாக்கள் ஆகிய எல்லா வற்றையும் பிரிப்பது அவர்கள்தான். எனவே, அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாகப் போடவேண்டும். ரெஜிஸ்ட்ரேஷனுக்குப் போக வேண்டுமென்றால் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். தாசில்தார் வந்து காத்திருப்பார், அவருக்குத் தகவல் சரியாகக் கிடைப்பது இல்லை. எனவே, கணக்குப்பிள்ளைகளை முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்ற வேண்டும், அவர்களுக்குக் கூடுதலாகச் சம்பளம் கொடுக்கலாம்.

ஒவ்வொரு இடத்திலும் அத்து சரியாகப்பிரிக்கப்படவேண்டும். சரியான முறையில் எல்லைகள் வரையறுக்கப் படவில்லை. ஒவ்வொரு நம்பருக்கு இருக்கும் எல்லைகளைச் சரியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்காகக் கூடுதலாக சர்வேயர்களை நியமிக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருப்பவர்களேகூட இதை நடத்தலாம். சர்வே நெம்பர்களின்படி எல்லைகளை வரையறுக்க வேண்டும். சிலயிடங்களில் காணிக்கல்லைப் பெயர்த்து விடுகிறார்கள். அப்படிப் பெயர்த்து விட்டாலும் அந்த எல்லைகளைச் சரியாக வரையறுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 11. 4. 1979 புதன்கிழமை காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-33 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

(10) பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

-ஏ துவமில்லை-

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

156. 1973-74-ஆம் ஆண்டிற்கான இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் துணை அறிக்கையின் (சிவில்) மீதான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் ஏழாவது அறிக்கை (ஆறாவது பேரவை) (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*157. கோரிக்கை எண். 12-தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக்குறிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

* 7-4-1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS